

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

1. Η συλλογή των μακρών ομιλιών (1. Dīgha Nikāya)

2. Το μεγάλο κεφάλαιο (2. Mahāvaggaṭṭhi)

10. Η ομιλία στον Παγιάσι (10. Pāyāsisuttaṃ)

[DN 23, PTS 2.316-2.358]

PaliVerse

1. Η συλλογή των μακρών ομιλιών

2. Το μεγάλο κεφάλαιο

10. Η ομιλία στον Παγιάσι

406. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο σεβάσμιος Κουμαρακασσάπα περιπλανιόταν στους Κοσάλα με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών, περίπου πεντακόσιους μοναχούς, και έφτασε σε μια πόλη των Κοσάλα ονόματι Σεταμπυά. Εκεί ο σεβάσμιος Κουμαρακασσάπα διέμενε στη Σεταμπυά, βόρεια της Σεταμπυά, σε ένα άλσος δέντρων σιμσαπά. Εκείνη την περίοδο ο πρίγκιπας Πάγιασι κατοικούσε στη Σεταμπυά, γεμάτη κόσμο, με άφθονο χορτάρι, ξύλα και νερό, με άφθονα δημητριακά, βασιλική κτήση που του είχε δοθεί από τον βασιλιά Πασενάντι των Κοσάλα ως βασιλική δωρεά, ως ύψιστη δωρεά.

Η ιστορία του πρίγκιπα Παγιάσι

407. Εκείνη την περίοδο, στον πρίγκιπα Παγιάσι είχε εγερθεί μια τέτοια κακόβουλη λανθασμένη άποψη: «Δεν υπάρχει άλλος κόσμος, δεν υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση, δεν υπάρχει καρπός και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων». Οι βραχμάνοι και οι οικοδεσπότες της Σεταμπυά άκουσαν - «Ο ασκητής Κουμαρακασσάπα, μαθητής του ασκητή Γκόταμα, περιπλανώμενος στους Κοσάλα με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών, περίπου πεντακόσιους μοναχούς, έφτασε στη Σεταμπυά και διαμένει στη Σεταμπυά, βόρεια της Σεταμπυά, σε ένα άλσος δέντρων σιμσαπά. Και για αυτόν τον αξιότιμο Κουμαρακασσάπα έχει διαδοθεί αυτή η καλή φήμη: 'Είναι σοφός, έμπειρος, ευφυής, πολυμαθής, εκλεκτός ομιλητής, με καλή οξυδέρκεια, μεγαλύτερος και Άξιος. Είναι πράγματι καλό να δει κανείς τέτοιους Άξιους'». Τότε οι βραχμάνοι και οι οικοδεσπότες της Σεταμπυά, αφού βγήκαν από τη Σεταμπυά, σε ομάδες και πλήθη, με τα πρόσωπα στραμμένα προς τον βορρά, κατευθύνθηκαν προς το άλσος δέντρων σιμσαπά.

408. Εκείνη την περίοδο ο πρίγκιπας Πάγιασι είχε ανέβει στον επάνω όροφο του παλατιού για τη μεσημεριανή του ανάπαυση. Ο πρίγκιπας Πάγιασι είδε τους βραχμάνους και τους οικοδεσπότες της Σεταμπυά, αφού βγήκαν από τη Σεταμπυά, σε ομάδες και πλήθη, με τα πρόσωπα στραμμένα προς τον βορρά, να κατευθύνονται προς το άλσος δέντρων σιμσαπά, και αφού τους είδε, απευθύνθηκε στον θυρωρό: «Γιατί, αγαπητέ θυρωρέ, οι βραχμάνοι και οι οικοδεσπότες της Σεταμπυά, αφού βγήκαν από τη Σεταμπυά, σε ομάδες και πλήθη, με τα πρόσωπα στραμμένα προς τον βορρά, κατευθύνονται προς το άλσος δέντρων σιμσαπά;»

«Υπάρχει, αγαπητέ, ο ασκητής Κουμαρακασσάπα, μαθητής του ασκητή Γκόταμα, περιπλανώμενος στους Κοσάλα με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών, περίπου πεντακόσιους μοναχούς, έφτασε στη Σεταμπυά και διαμένει στη Σεταμπυά, βόρεια της Σεταμπυά, σε ένα άλσος δέντρων σιμσαπά. Και για αυτόν τον αξιότιμο Κουμαρακασσάπα έχει διαδοθεί αυτή η καλή φήμη: 'Είναι σοφός, έμπειρος, ευφυής, πολυμαθής, εκλεκτός ομιλητής, με καλή οξυδέρκεια, μεγαλύτερος και Άξιος'. Αυτοί πηγαίνουν να δουν αυτόν τον αξιότιμο Κουμαρακασσάπα». «Λοιπόν, αγαπητέ θυρωρέ,

πήγαινε στους βραχμάνους και τους οικοδεσπότες της Σεταμπυά· αφού πας, πες στους βραχμάνους και τους οικοδεσπότες της Σεταμπυά έτσι: 'Ο πρίγκιπας Πάγιασι, αγαπητοί, είπε έτσι: Ας περιμένουν λοιπόν οι αξιότιμοι, και ο πρίγκιπας Πάγιασι θα πάει να δει τον ασκητή Κουμαρακασσάπα'. Πριν ο ασκητής Κουμαρακασσάπα πείσει τους βραχμάνους και τους οικοδεσπότες της Σεταμπυά, τους αδαείς και άπειρους: 'Υπάρχει άλλος κόσμος, υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση, υπάρχει καρπός και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων'. Διότι, αγαπητέ θυρωρέ, δεν υπάρχει άλλος κόσμος, δεν υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση, δεν υπάρχει καρπός και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων». «Ναι, αγαπητέ», απάντησε ο θυρωρός στον πρίγκιπα Πάγιασι και πήγε στους βραχμάνους και τους οικοδεσπότες της Σεταμπυά· αφού πήγε, είπε στους βραχμάνους και τους οικοδεσπότες της Σεταμπυά: «Ο πρίγκιπας Πάγιασι, αγαπητοί, είπε έτσι: Ας περιμένουν λοιπόν οι αξιότιμοι, και ο πρίγκιπας Πάγιασι θα πάει να δει τον ασκητή Κουμαρακασσάπα».

409. Τότε ο πρίγκιπας Πάγιασι, περιτριγυρισμένος από τους βραχμάνους και τους οικοδεσπότες της Σεταμπυά, πήγε στο άλσος δέντρων σιμσαπά, εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Κουμαρακασσάπα· αφού πλησίασε, χαιρέτησε τον σεβάσμιο Κουμαρακασσάπα, και αφού ολοκλήρωσε την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισε στο πλάι. Και οι βραχμάνοι και οι οικοδεσπότες της Σεταμπυά, μερικοί αφού απέδωσαν σεβασμό στον σεβάσμιο Κουμαρακασσάπα, κάθισαν στο πλάι· μερικοί χαιρέτησαν τον σεβάσμιο Κουμαρακασσάπα· αφού ολοκλήρωσαν την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισαν στο πλάι. Μερικοί χαιρέτησαν με ενωμένες παλάμες προς την κατεύθυνση του σεβάσμιου Κουμαρακασσάπα και κάθισαν στο πλάι. Μερικοί αφού ανακοίνωσαν το όνομα και το σόι τους, κάθισαν στο πλάι. Μερικοί σιωπηλοί κάθισαν στο πλάι.

Η διδαχή του μηδενισμού

410. Καθισμένος στο πλάι, ο πρίγκιπας Πάγιασι είπε στον σεβάσμιο Κουμαρακασσάπα: «Εγώ, αγαπητέ Κάσσαπα, έχω αυτή την άποψη, αυτή τη θέση: 'Δεν υπάρχει άλλος κόσμος, δεν υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση, δεν υπάρχει καρπός και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων'». «Εγώ, πρίγκιπα, δεν έχω δει ούτε ακούσει κάποιον με τέτοια άποψη, με τέτοια θέση. Πώς είναι δυνατόν κάποιος να λέει έτσι: 'Δεν υπάρχει άλλος κόσμος, δεν υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση, δεν υπάρχει καρπός και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων'»;

Η παρομοίωση του φεγγαριού και του ήλιου

411. «Τότε λοιπόν, πρίγκιπα, θα σε ρωτήσω κάτι σχετικά με αυτό. Όπως σου αρέσει, έτσι να απαντήσεις. Τι νομίζεις, πρίγκιπα, αυτοί η σελήνη και ο ήλιος είναι σε αυτόν τον κόσμο ή στον άλλο κόσμο, είναι θεοί ή άνθρωποι;» «Αυτοί, αγαπητέ Κάσσαπα, η σελήνη και ο ήλιος είναι στον άλλο κόσμο, όχι σε αυτόν· είναι θεοί, όχι άνθρωποι». «Και με αυτή τη μέθοδο, πρίγκιπα, ας είναι έτσι για σένα -υπάρχει άλλος κόσμος, υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση, υπάρχει καρπός και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων».

412. «Αν και ο αξιότιμος Κάσσαπα λέει έτσι, ωστόσο έτσι σκέφτομαι εδώ - 'Δεν υπάρχει άλλος κόσμος, δεν υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση, δεν υπάρχει καρπός και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων'». «Υπάρχει όμως, πρίγκιπα, κάποια μέθοδος με την οποία σκέφτεσαι έτσι - 'Δεν υπάρχει άλλος κόσμος, δεν υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση, δεν υπάρχει καρπός και επακόλουθο των

καλών και κακών πράξεων';» «Υπάρχει, αγαπητέ Κάσσαπα, μέθοδος με την οποία σκέφτομαι έτσι - 'Δεν υπάρχει άλλος κόσμος, δεν υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση, δεν υπάρχει καρπός και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων'». «Πώς ακριβώς, πρίγκιπα;» «Εδώ, αγαπητέ Κάσσαπα, οι φίλοι και σύμβουλοί μου, οι συγγενείς και ομόαιμοι, είναι αυτοί που σκοτώνουν έμβια όντα, που παίρνουν αυτό που δεν τους έχει δοθεί, που συμπεριφέρονται λανθασμένα στις αισθησιακές ηδονές, που λένε ψέματα, που μιλούν διχαστικά, που μιλούν σκληρά, που φλυαρούν, που είναι πλεονέκτες, που έχουν κακόβουλο νου, που έχουν λανθασμένες απόψεις. Αυτοί αργότερα αρρωσταίνουν, υποφέρουν, είναι βαριά άρρωστοι. Όταν γνωρίζω - 'Τώρα πια αυτοί δεν θα αναρρώσουν από αυτή την ασθένεια', αφού τους πλησιάζω, λέω έτσι - 'Υπάρχουν, αγαπητοί, κάποιοι ασκητές και βραχμάνοι που λένε έτσι και έχουν τέτοια άποψη - Όσοι σκοτώνουν έμβια όντα, παίρνουν αυτό που δεν τους έχει δοθεί, συμπεριφέρονται λανθασμένα στις αισθησιακές ηδονές, λένε ψέματα, μιλούν διχαστικά, μιλούν σκληρά, φλυαρούν, είναι πλεονέκτες, έχουν κακόβουλο νου, έχουν λανθασμένες απόψεις, αυτοί με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση'. Οι αξιότιμοι σκοτώνουν έμβια όντα, παίρνουν αυτό που δεν τους έχει δοθεί, συμπεριφέρονται λανθασμένα στις αισθησιακές ηδονές, λένε ψέματα, μιλούν διχαστικά, μιλούν σκληρά, φλυαρούν, είναι πλεονέκτες, έχουν κακόβουλο νου, έχουν λανθασμένες απόψεις. Αν είναι αληθινά τα λόγια εκείνων των αξιότιμων ασκητών και βραχμάνων, οι αξιότιμοι με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο θα επαναγεννηθούν στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση. Αν, αγαπητοί, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννηθείτε στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση, ελάτε να μου αναφέρετε - 'Υπάρχει άλλος κόσμος, υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση, υπάρχει καρπός και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων'. Οι αξιότιμοι είναι αξιόπιστοι και έμπιστοι για μένα· αυτό που οι αξιότιμοι έχουν δει, θα είναι σαν να το έχω δει ο ίδιος'. Αυτοί, αφού μου υποσχέθηκαν 'καλώς', ούτε έρχονται να μου αναφέρουν, ούτε στέλνουν αγγελιαφόρο. Αυτή επίσης, αγαπητέ Κάσσαπα, είναι η μέθοδος με την οποία σκέφτομαι έτσι - 'Δεν υπάρχει άλλος κόσμος, δεν υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση, δεν υπάρχει καρπός και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων'».

Η παραβολή του κλέφτη

413. «Τότε λοιπόν, πρίγκιπα, θα σε ρωτήσω κάτι σχετικά με αυτό. Όπως σου αρέσει, έτσι να απαντήσεις. Τι νομίζεις, πρίγκιπα, ας υποθέσουμε ότι οι άνθρωποί σου, αφού συνέλαβαν έναν κλέφτη, έναν κακοποιό, σου τον έφερναν - "Αυτός, σεβάσμιε κύριε, είναι ο κλέφτης, ο κακοποιός· επίβαλέ του όποια τιμωρία θέλεις". Εσύ θα τους έλεγες έτσι - "Λοιπόν, αγαπητοί, αφού δέσετε αυτόν τον άνθρωπο με σφιχτό δέσιμο με τα χέρια πίσω από την πλάτη με γερό σχοινί, αφού του ξυρίσετε το κεφάλι, αφού τον περιφέρετε από δρόμο σε δρόμο, από σταυροδρόμι σε σταυροδρόμι με τραχύ ήχο τυμπάνου, αφού βγείτε από τη νότια πύλη, κόψτε του το κεφάλι στον τόπο εκτέλεσης νότια της πόλης". Αυτοί, αφού απαντούσαν "καλώς", αφού έδεναν αυτόν τον άνθρωπο με σφιχτό δέσιμο με τα χέρια πίσω από την πλάτη με γερό σχοινί, αφού του ξύριζαν το κεφάλι, αφού τον περιέφεραν από δρόμο σε δρόμο, από σταυροδρόμι σε σταυροδρόμι με τραχύ ήχο τυμπάνου, αφού έβγαιναν από τη νότια πύλη, θα τον έβαζαν να καθίσει στον τόπο εκτέλεσης νότια της πόλης. Θα μπορούσε άραγε αυτός ο κλέφτης να πετύχει από τους δημίους - "Ας περιμένουν οι αξιότιμοι δήμιοι, σε τάδε

χωριό ή κωμόπολη έχω φίλους και συμβούλους, συγγενείς και ομόαιμους, μέχρι να πάω να τους αποχαιρετήσω και να επιστρέψω", ή μήπως οι δήμιοι θα του έκοβαν το κεφάλι ενώ αυτός θρηνολογούσε;» «Όχι βέβαια, αγαπητέ Κάσσαπα, αυτός ο κλέφτης δεν θα μπορούσε να πετύχει από τους δημίους - "Ας περιμένουν οι αξιότιμοι δήμιοι, σε τάδε χωριό ή κωμόπολη έχω φίλους και συμβούλους, συγγενείς και ομόαιμους, μέχρι να πάω να τους αποχαιρετήσω και να επιστρέψω". Αλλά οι δήμιοι θα του έκοβαν το κεφάλι ενώ αυτός θρηνολογούσε». «Αυτός λοιπόν, πρίγκιπα, ο κλέφτης, ένας άνθρωπος, δεν θα μπορούσε να πετύχει από τους δημίους που είναι άνθρωποι - "Ας περιμένουν οι αξιότιμοι δήμιοι, σε τάδε χωριό ή κωμόπολη έχω φίλους και συμβούλους, συγγενείς και ομόαιμους, μέχρι να πάω να τους αποχαιρετήσω και να επιστρέψω". Πώς λοιπόν οι φίλοι και σύμβουλοί σου, οι συγγενείς και ομόαιμοι, που σκοτώνουν έμβια όντα, που παίρνουν αυτό που δεν τους έχει δοθεί, που συμπεριφέρονται λανθασμένα στις αισθησιακές ηδονές, που λένε ψέματα, που μιλούν διχαστικά, που μιλούν σκληρά, που φλυαρούν, που είναι πλεονέκτες, που έχουν κακόβουλο νου, που έχουν λανθασμένες απόψεις, αυτοί με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο, αφού έχουν γεννηθεί στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση, θα μπορούσαν να πετύχουν από τους φύλακες της κόλασης - "Ας περιμένουν οι αξιότιμοι φύλακες της κόλασης, μέχρι να πάμε στον πρίγκιπα Παγιάσι και να του αναφέρουμε - 'Υπάρχει άλλος κόσμος, υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση, υπάρχει καρπός και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων'"; Και με αυτή τη μέθοδο, πρίγκιπα, ας είναι έτσι για σένα - 'Υπάρχει άλλος κόσμος, υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση, υπάρχει καρπός και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων'».

414. «Αν και ο αξιότιμος Κάσσαπα λέει έτσι, ωστόσο έτσι σκέφτομαι εδώ - 'Δεν υπάρχει άλλος κόσμος, δεν υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση, δεν υπάρχει καρπός και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων'». «Υπάρχει όμως, πρίγκιπα, κάποια μέθοδος με την οποία σκέφτεσαι έτσι - 'Δεν υπάρχει άλλος κόσμος, δεν υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση, δεν υπάρχει καρπός και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων'»;» «Υπάρχει, αγαπητέ Κάσσαπα, μέθοδος με την οποία σκέφτομαι έτσι - 'Δεν υπάρχει άλλος κόσμος, δεν υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση, δεν υπάρχει καρπός και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων'». «Πώς ακριβώς, πρίγκιπα;» «Εδώ, αγαπητέ Κάσσαπα, οι φίλοι και σύμβουλοί μου, οι συγγενείς και ομόαιμοι, απέχουν από τον φόνο έμβιων όντων, απέχουν από τη λήψη του μη δοσμένου, απέχουν από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, απέχουν από την ψευδολογία, απέχουν από τη διχαστική ομιλία, απέχουν από τη σκληρή ομιλία, απέχουν από τη φλυαρία, δεν είναι πλεονέκτες, δεν έχουν κακόβουλο νου, έχουν ορθή άποψη. Αυτοί αργότερα αρρωσταίνουν, υποφέρουν, είναι βαριά άρρωστοι. Όταν γνωρίζω - 'Τώρα πια αυτοί δεν θα αναρρώσουν από αυτή την ασθένεια', αφού τους πλησιάζω, λέω έτσι - 'Υπάρχουν, αγαπητοί, κάποιοι ασκητές και βραχμάνοι που λένε έτσι και έχουν τέτοια άποψη - Όσοι απέχουν από τον φόνο έμβιων όντων, απέχουν από τη λήψη του μη δοσμένου, απέχουν από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, απέχουν από την ψευδολογία, απέχουν από τη διχαστική ομιλία, απέχουν από τη σκληρή ομιλία, απέχουν από τη φλυαρία, δεν είναι πλεονέκτες, δεν έχουν κακόβουλο νου, έχουν ορθή άποψη, αυτοί με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Οι αξιότιμοι απέχουν από τον φόνο έμβιων όντων, απέχουν από τη λήψη του μη δοσμένου, απέχουν από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, απέχουν από την ψευδολογία,

απέχουν από τη διχαστική ομιλία, απέχουν από τη σκληρή ομιλία, απέχουν από τη φλυαρία, δεν είναι πλεονέκτες, δεν έχουν κακόβουλο νου, έχουν ορθή άποψη. Αν είναι αληθινά τα λόγια εκείνων των αξιότιμων ασκητών και βραχμάνων, οι αξιότιμοι με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο θα επαναγεννηθούν στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Αν, αγαπητοί, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννηθείτε στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο, ελάτε να μου αναφέρετε - 'Υπάρχει άλλος κόσμος, υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση, υπάρχει καρπός και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων'. Οι αξιότιμοι είναι αξιόπιστοι και έμπιστοι για μένα· αυτό που οι αξιότιμοι έχουν δει, θα είναι σαν να το έχω δει ο ίδιος'. Αυτοί, αφού μου υποσχέθηκαν 'καλώς', ούτε έρχονται να μου αναφέρουν, ούτε στέλνουν αγγελιαφόρο. Αυτή επίσης, αγαπητέ Κάσσαπα, είναι η μέθοδος με την οποία σκέφτομαι έτσι - 'Δεν υπάρχει άλλος κόσμος, δεν υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση, δεν υπάρχει καρπός και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων'».

Η παραβολή του ανθρώπου στον βόθρο με κόπρανα

415. «Τότε λοιπόν, πρίγκιπα, θα σου δώσω μια παρομοίωση. Με μια παρομοίωση μερικοί νοήμονες άνθρωποι εδώ κατανοούν το νόημα αυτού που ειπώθηκε. Όπως, πρίγκιπα, ας υποθέσουμε ότι ένας άνθρωπος ήταν βυθισμένος με το κεφάλι σε ένα βόθρο με περιττώματα. Τότε εσύ θα διέταζες τους ανθρώπους σου - 'Λοιπόν, αγαπητοί, τραβήξτε αυτόν τον άνθρωπο από εκείνον τον βόθρο με περιττώματα'. Αυτοί, αφού απαντούσαν 'καλώς', θα τραβούσαν αυτόν τον άνθρωπο από εκείνον τον βόθρο με περιττώματα. Εσύ θα τους έλεγες έτσι - 'Λοιπόν, αγαπητοί, καθαρίστε καλά τα περιττώματα από το σώμα αυτού του ανθρώπου με λωρίδες μπαμπού'. Αυτοί, αφού απαντούσαν 'καλώς', θα καθάριζαν καλά τα περιττώματα από το σώμα αυτού του ανθρώπου με λωρίδες μπαμπού. Εσύ θα τους έλεγες έτσι - 'Λοιπόν, αγαπητοί, τρίψτε καλά το σώμα αυτού του ανθρώπου με κίτρινο πηλό τρεις φορές'. Αυτοί θα έτριβαν καλά το σώμα αυτού του ανθρώπου με κίτρινο πηλό τρεις φορές. Εσύ θα τους έλεγες έτσι - 'Λοιπόν, αγαπητοί, αφού αλείψετε αυτόν τον άνθρωπο με λάδι, πλύντε τον καλά τρεις φορές με λεπτή σκόνη για μπάνιο'. Αυτοί, αφού άλειφαν αυτόν τον άνθρωπο με λάδι, θα τον έπλεναν καλά τρεις φορές με λεπτή σκόνη για μπάνιο. Εσύ θα τους έλεγες έτσι - 'Λοιπόν, αγαπητοί, περιποιηθείτε τα μαλλιά και τα γένια αυτού του ανθρώπου'. Αυτοί θα περιποιούνταν τα μαλλιά και τα γένια αυτού του ανθρώπου. Εσύ θα τους έλεγες έτσι - 'Λοιπόν, αγαπητοί, φέρτε σε αυτόν τον άνθρωπο πολύτιμο στεφάνι και πολύτιμο άρωμα και πολύτιμα ρούχα'. Αυτοί θα έφερναν σε αυτόν τον άνθρωπο πολύτιμο στεφάνι και πολύτιμο άρωμα και πολύτιμα ρούχα. Εσύ θα τους έλεγες έτσι - 'Λοιπόν, αγαπητοί, αφού ανεβάσετε αυτόν τον άνθρωπο στο παλάτι, παρέχετε του τα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής'. Αυτοί, αφού ανέβαζαν αυτόν τον άνθρωπο στο παλάτι, θα του παρείχαν τα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής.

«Τι νομίζεις, πρίγκιπα, άραγε αυτός ο άνθρωπος, καλολουσμένος, καλοαλειμμένος, με περιποιημένα μαλλιά και γένια, στολισμένος με στεφάνια και κοσμήματα, ντυμένος με λευκά ρούχα, έχοντας ανέβει στον επάνω όροφο του υπέροχου ανακτόρου, προικισμένος και εφοδιασμένος με τα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής, απολαμβάνοντας τη ζωή, θα είχε πάλι την επιθυμία να βυθιστεί σε εκείνον τον βόθρο με περιττώματα;» «Όχι βέβαια, αγαπητέ Κάσσαπα». «Για ποιο λόγο;» «Ακάθαρτος, αγαπητέ Κάσσαπα, είναι ο βόθρος με περιττώματα, ακάθαρτος και θεωρούμενος

ακάθαρτος, δύσσομος και θεωρούμενος δύσσομος, αποκρουστικός και θεωρούμενος αποκρουστικός, αηδιαστικός και θεωρούμενος αηδιαστικός». «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, πρίγκιπα, οι άνθρωποι για τους θεούς είναι ακάθαρμοι και θεωρούμενοι ακάθαρμοι, δύσσομοι και θεωρούμενοι δύσσομοι, αποκρουστικοί και θεωρούμενοι αποκρουστικοί, αηδιαστικοί και θεωρούμενοι αηδιαστικοί. Η οσμή των ανθρώπων, πρίγκιπα, ενοχλεί τους θεούς σε απόσταση εκατό γιότζανα. Μήπως λοιπόν οι φίλοι και σύμβουλοί σου, οι συγγενείς και ομόαιμοι, που απέχουν από τον φόνο έμβιων όντων, που απέχουν από τη λήψη του μη δοσμένου, που απέχουν από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, που απέχουν από την ψευδολογία, που απέχουν από τη διχαστική ομιλία, που απέχουν από τη σκληρή ομιλία, που απέχουν από τη φλυαρία, που δεν είναι πλεονέκτες, που δεν έχουν κακόβουλο νου, που έχουν ορθή άποψη, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο έχοντας γεννηθεί στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο, θα έρθουν και θα σου ανακοινώσουν - 'Υπάρχει άλλος κόσμος, υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση, υπάρχει καρπός και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων'; Και με αυτή τη μέθοδο, πρίγκιπα, ας είναι έτσι για σένα - 'Υπάρχει άλλος κόσμος, υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση, υπάρχει καρπός και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων'».

416. «Αν και ο αξιότιμος Κάσσαπα λέει έτσι, ωστόσο έτσι σκέφτομαι εδώ - 'Δεν υπάρχει άλλος κόσμος, δεν υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση, δεν υπάρχει καρπός και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων'». «Υπάρχει όμως, πρίγκιπα... κ.λπ... «Υπάρχει, αγαπητέ Κάσσαπα, μέθοδος... κ.λπ... «Πώς ακριβώς, πρίγκιπα;» «Εδώ, αγαπητέ Κάσσαπα, οι φίλοι και σύμβουλοί μου, οι συγγενείς και ομόαιμοι, απέχουν από τον φόνο έμβιων όντων, απέχουν από τη λήψη του μη δοσμένου, απέχουν από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, απέχουν από την ψευδολογία, απέχουν από τα οινόπνευματώδη ποτά, ηδύποτα και μεθυστικά που προξενούν απροσεξία· αυτοί αργότερα αρρωσταίνουν, υποφέρουν, είναι βαριά άρρωστοι. Όταν γνωρίζω - 'Τώρα πια αυτοί δεν θα αναρρώσουν από αυτή την ασθένεια', αφού τους πλησιάζω, λέω έτσι - 'Υπάρχουν, αγαπητοί, κάποιοι ασκητές και βραχμάνοι που λένε έτσι και έχουν τέτοια άποψη - 'Όσοι απέχουν από τον φόνο έμβιων όντων, απέχουν από τη λήψη του μη δοσμένου, απέχουν από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, απέχουν από την ψευδολογία, απέχουν από τα οινόπνευματώδη ποτά, ηδύποτα και μεθυστικά που προξενούν απροσεξία, αυτοί με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο, στη συνύπαρξη με τους θεούς Ταβατίμα. Οι αξιότιμοι απέχουν από τον φόνο έμβιων όντων, απέχουν από τη λήψη του μη δοσμένου, απέχουν από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, απέχουν από την ψευδολογία, απέχουν από τα οινόπνευματώδη ποτά, ηδύποτα και μεθυστικά που προξενούν απροσεξία. Αν είναι αληθινά τα λόγια εκείνων των αξιότιμων ασκητών και βραχμάνων, οι αξιότιμοι με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο θα επαναγεννηθούν στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο, στη συνύπαρξη με τους θεούς Ταβατίμα. Αν, αγαπητοί, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννηθείτε στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο, στη συνύπαρξη με τους θεούς Ταβατίμα, ελάτε να μου αναφέρετε - 'Υπάρχει άλλος κόσμος, υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση, υπάρχει καρπός και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων'. Οι αξιότιμοι είναι αξιόπιστοι και έμπιστοι για μένα· αυτό που οι αξιότιμοι έχουν δει, θα είναι σαν να το έχω δει ο ίδιος'. Αυτοί, αφού μου υποσχέθηκαν 'καλώς', ούτε έρχονται να μου αναφέρουν, ούτε στέλνουν αγγελιαφόρο. Αυτή επίσης, αγαπητέ Κάσσαπα,

είναι η μέθοδος με την οποία σκέφτομαι έτσι - 'Δεν υπάρχει άλλος κόσμος, δεν υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση, δεν υπάρχει καρπός και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων'».

Η παραβολή των θεών των Τριάντα Τριών

417. «Τότε λοιπόν, πρίγκιπα, θα σε ρωτήσω κάτι σχετικά με αυτό· όπως σου αρέσει, έτσι να απαντήσεις. Εκατό ανθρώπινα χρόνια, πρίγκιπα, είναι μία μέρα και νύχτα για τους θεούς Ταβατίμσα· με αυτή τη νύχτα, τριάντα νύχτες είναι ένας μήνας· με αυτόν τον μήνα, δώδεκα μήνες είναι ένας χρόνος· με αυτόν τον χρόνο, χίλια θεϊκά χρόνια είναι η διάρκεια ζωής των θεών Ταβατίμσα. Εκείνοι οι φίλοι και σύμβουλοί σου, οι συγγενείς και ομόαιμοι, που απέχουν από τον φόνο έμβιων όντων, που απέχουν από τη λήψη του μη δοσμένου, που απέχουν από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, που απέχουν από την ψευδολογία, που απέχουν από τα οιοπνευματώδη ποτά, ηδύποτα και μεθυστικά που προξενούν απροσεξία, αυτοί με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο έχουν γεννηθεί στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο, στη συνύπαρξη με τους θεούς Ταβατίμσα. Αν όμως αυτοί σκεφτούν έτσι: "Μέχρι να απολαύσουμε εμείς δύο ή τρεις μέρες και νύχτες, προικισμένοι και εφοδιασμένοι με τα πέντε είδη θεϊκής αισθησιακής ηδονής, τότε εμείς θα πάμε στον πρίγκιπα Παγιάσι και θα του αναφέρουμε: 'Υπάρχει άλλος κόσμος, υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση, υπάρχει καρπός και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων'". Άραγε θα έρθουν και θα σου ανακοινώσουν: "Υπάρχει άλλος κόσμος, υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση, υπάρχει καρπός και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων";» «Όχι βέβαια, αγαπητέ Κάσσαπα. Διότι εμείς, αγαπητέ Κάσσαπα, θα είχαμε πεθάνει εδώ και πολύ καιρό. Ποιος όμως αναφέρει αυτό στον αξιότιμο Κάσσαπα: "υπάρχουν θεοί Ταβατίμσα" ή "οι θεοί Ταβατίμσα έχουν τόσο μακρά ζωή"; Εμείς δεν πιστεύουμε τον αξιότιμο Κάσσαπα: "υπάρχουν θεοί Ταβατίμσα" ή "οι θεοί Ταβατίμσα έχουν τόσο μακρά ζωή"».

Η παραβολή του τυφλού εκ γενετής

418. «Όπως, πρίγκιπα, ένας άνθρωπος τυφλός εκ γενετής δεν θα έβλεπε σκοτεινές - και φωτεινές μορφές, δεν θα έβλεπε μπλε μορφές, δεν θα έβλεπε κίτρινες μορφές, δεν θα έβλεπε κόκκινες μορφές, δεν θα έβλεπε βαθυκόκκινες μορφές, δεν θα έβλεπε το ομαλό και το ανώμαλο, δεν θα έβλεπε τα αστέρια, δεν θα έβλεπε τη σελήνη και τον ήλιο. Εκείνος θα έλεγε έτσι - 'Δεν υπάρχουν σκοτεινές και φωτεινές μορφές, δεν υπάρχει κάποιος που βλέπει σκοτεινές και φωτεινές μορφές. Δεν υπάρχουν μπλε μορφές, δεν υπάρχει κάποιος που βλέπει μπλε μορφές. Δεν υπάρχουν κίτρινες μορφές, δεν υπάρχει κάποιος που βλέπει κίτρινες μορφές. Δεν υπάρχουν κόκκινες μορφές, δεν υπάρχει κάποιος που βλέπει κόκκινες μορφές. Δεν υπάρχουν βαθυκόκκινες μορφές, δεν υπάρχει κάποιος που βλέπει βαθυκόκκινες μορφές. Δεν υπάρχει το ομαλό και το ανώμαλο, δεν υπάρχει κάποιος που βλέπει το ομαλό και το ανώμαλο. Δεν υπάρχουν αστέρια, δεν υπάρχει κάποιος που βλέπει τα αστέρια. Δεν υπάρχουν η σελήνη και ο ήλιος, δεν υπάρχει κάποιος που βλέπει τη σελήνη και τον ήλιο. Εγώ δεν γνωρίζω αυτό, εγώ δεν βλέπω αυτό, επομένως αυτό δεν υπάρχει'. Άραγε εκείνος, πρίγκιπα, μιλώντας έτσι θα μιλούσε σωστά;» «Όχι βέβαια, αγαπητέ Κάσσαπα. Υπάρχουν σκοτεινές και φωτεινές μορφές, υπάρχει κάποιος που βλέπει σκοτεινές και φωτεινές μορφές. Υπάρχουν μπλε μορφές, υπάρχει κάποιος που βλέπει μπλε μορφές... κ.λπ... υπάρχει το ομαλό και το ανώμαλο, υπάρχει κάποιος που βλέπει το ομαλό και το ανώμαλο. Υπάρχουν αστέρια, υπάρχει κάποιος που βλέπει τα αστέρια. Υπάρχουν η

σελήνη και ο ήλιος, υπάρχει κάποιος που βλέπει τη σελήνη και τον ήλιο. 'Εγώ δεν γνωρίζω αυτό, εγώ δεν βλέπω αυτό, επομένως αυτό δεν υπάρχει'. Όχι βέβαια, αγαπητέ Κάσσαπα, εκείνος μιλώντας έτσι δεν θα μιλούσε σωστά». «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, πρίγκιπα, θα έλεγα ότι εσύ μοιάζεις με τυφλό εκ γενετής όταν μου μιλάς έτσι».

«Ποιος όμως αναφέρει αυτό στον αξιότιμο Κάσσαπα - 'υπάρχουν θεοί Ταβατίμσα' ή 'οι θεοί Ταβατίμσα έχουν τόσο μακρά ζωή'; Εμείς δεν πιστεύουμε τον αξιότιμο Κάσσαπα: "υπάρχουν θεοί Ταβατίμσα" ή "οι θεοί Ταβατίμσα έχουν τόσο μακρά ζωή"». «Όχι, πρίγκιπα, ο άλλος κόσμος δεν πρέπει να ιδωθεί έτσι, όπως εσύ νομίζεις με αυτόν τον σαρκικό οφθαλμό. Εκείνοι, πρίγκιπα, οι ασκητές και βραχμάνοι που συχνάζουν σε απομακρυσμένα καταλύματα σε δάση και βαθιά δάση, αυτοί εκεί διαμένοντας επιμελείς, ενεργητικοί και αποφασισμένοι, εξαγνίζουν τον θείο οφθαλμό. Αυτοί με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, βλέπουν και αυτόν τον κόσμο και τον άλλο και τα όντα με αυθόρμητη γέννηση. Έτσι, πρίγκιπα, πρέπει να ιδωθεί ο άλλος κόσμος· και όχι όπως εσύ νομίζεις με αυτόν τον σαρκικό οφθαλμό. Και με αυτή τη μέθοδο, πρίγκιπα, ας είναι έτσι για σένα - 'Υπάρχει άλλος κόσμος, υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση, υπάρχει καρπός και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων'».

419. «Αν και ο αξιότιμος Κάσσαπα λέει έτσι, ωστόσο έτσι σκέφτομαι εδώ - 'Δεν υπάρχει άλλος κόσμος, δεν υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση, δεν υπάρχει καρπός και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων'». «Υπάρχει όμως, πρίγκιπα, κάποια μέθοδος... κ.λπ... «Υπάρχει, αγαπητέ Κάσσαπα, μέθοδος... κ.λπ... «Πώς ακριβώς, πρίγκιπα;» «Εδώ εγώ, αγαπητέ Κάσσαπα, βλέπω ασκητές και βραχμάνους ηθικούς, με καλό χαρακτήρα, που επιθυμούν τη ζωή, που δεν επιθυμούν τον θάνατο, που επιθυμούν την ευτυχία, που αποστρέφονται τον πόνο. Γι' αυτό, αγαπητέ Κάσσαπα, έτσι σκέφτομαι - Αν αυτοί οι αξιότιμοι ασκητές και βραχμάνοι ηθικοί, με καλό χαρακτήρα, γνώριζαν έτσι - 'Μετά τον θάνατό μας από εδώ θα είναι καλύτερα'. Τώρα αυτοί οι αξιότιμοι ασκητές και βραχμάνοι ηθικοί, με καλό χαρακτήρα, θα έτρωγαν δηλητήριο, ή θα χρησιμοποιούσαν μαχαίρι, ή θα πέθαιναν με απαγχονισμό, ή θα έπεφταν σε γκρεμό. Επειδή όμως αυτοί οι αξιότιμοι ασκητές και βραχμάνοι ηθικοί, με καλό χαρακτήρα, δεν γνωρίζουν έτσι - 'Μετά τον θάνατό μας από εδώ θα είναι καλύτερα', για αυτό αυτοί οι αξιότιμοι ασκητές και βραχμάνοι ηθικοί, με καλό χαρακτήρα, που επιθυμούν τη ζωή, που δεν επιθυμούν τον θάνατο, που επιθυμούν την ευτυχία, που αποστρέφονται τον πόνο, δεν σκοτώνουν τον εαυτό τους. Αυτή επίσης, αγαπητέ Κάσσαπα, είναι η μέθοδος με την οποία σκέφτομαι έτσι - 'Δεν υπάρχει άλλος κόσμος, δεν υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση, δεν υπάρχει καρπός και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων'».

Η παραβολή της εγκύου

420. «Τότε λοιπόν, πρίγκιπα, θα σου δώσω μια παρομοίωση. Με μια παρομοίωση μερικοί νοήμονες άνθρωποι εδώ κατανοούν το νόημα αυτού που ειπώθηκε. Κάποτε στο παρελθόν, πρίγκιπα, κάποιος βραχμάνος είχε δύο συζύγους. Η μία είχε έναν γιο δέκα ή δώδεκα ετών, η άλλη ήταν έγκυος και κοντά στον τοκετό. Τότε εκείνος ο βραχμάνος πέθανε. Τότε εκείνος ο νεαρός είπε στη μητριά του: "Ό,τι υπάρχει εδώ, κυρία, χρήματα ή δημητριακά ή ασήμι ή χρυσός, όλα αυτά είναι δικά μου· δεν υπάρχει τίποτε εδώ για σένα. Παράδωσέ μου, κυρία, την κληρονομιά του πατέρα μου". Όταν αυτό ειπώθηκε, εκείνη η βραχμάνα είπε σε εκείνον τον νεαρό: "Περίμενε

ακόμα, αγαπητέ, μέχρι να γεννήσω. Αν είναι αγόρι, θα έχει κι αυτό ένα μερίδιο· αν είναι κορίτσι, θα είναι υπηρέτριά σου". Για δεύτερη φορά εκείνος ο νεαρός είπε στη μητριά του: "Ό,τι υπάρχει εδώ, κυρία, χρήματα ή δημητριακά ή ασήμι ή χρυσός, όλα αυτά είναι δικά μου· δεν υπάρχει τίποτε εδώ για σένα. Παράδωσέ μου, κυρία, την κληρονομιά του πατέρα μου". Για δεύτερη φορά εκείνη η βραχμάνα είπε σε εκείνον τον νεαρό: "Περίμενε ακόμα, αγαπητέ, μέχρι να γεννήσω. Αν είναι αγόρι, θα έχει κι αυτό ένα μερίδιο· αν είναι κορίτσι, θα είναι υπηρέτριά σου". Για τρίτη φορά εκείνος ο νεαρός είπε στη μητριά του: "Ό,τι υπάρχει εδώ, κυρία, χρήματα ή δημητριακά ή ασήμι ή χρυσός, όλα αυτά είναι δικά μου· δεν υπάρχει τίποτε εδώ για σένα. Παράδωσέ μου, κυρία, την κληρονομιά του πατέρα μου".

«Τότε εκείνη η βραχμάνα, αφού πήρε ένα μαχαίρι και μπήκε στο εσωτερικό δωμάτιο, έσκισε την κοιλιά της - "μέχρι να γεννήσω είτε αγόρι είτε κορίτσι". Αυτή κατέστρεψε τον εαυτό της και τη ζωή της και το έμβρυο και την περιουσία της. Όπως εκείνη η ανόητη και άπειρη, που έπεσε σε συμφορά και καταστροφή αναζητώντας ασύνετα την κληρονομιά, ακριβώς με τον ίδιο τρόπο εσύ, πρίγκιπα, ανόητος και άπειρος θα πέσεις σε συμφορά και καταστροφή αναζητώντας ασύνετα τον μεταθανάτιο κόσμο· όπως εκείνη η βραχμάνα ανόητη και άπειρη που έπεσε σε συμφορά και καταστροφή αναζητώντας ασύνετα την κληρονομιά. Οι ασκητές και βραχμάνοι ηθικοί, με καλό χαρακτήρα, πρίγκιπα, δεν ωριμάζουν το ανώριμο· αλλά περιμένουν την ωρίμανση. Διότι, πρίγκιπα, οι σοφοί έχουν όφελος από τη ζωή των ασκητών και βραχμάνων ηθικών, με καλό χαρακτήρα. Με όποιον τρόπο, πρίγκιπα, οι ασκητές και βραχμάνοι ηθικοί, με καλό χαρακτήρα, παραμένουν για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα, με τον ίδιο τρόπο παράγουν πολλή αξιέπαινη πράξη, και ακολουθούν για την ευημερία του πλήθους, για την ευτυχία του πλήθους, από συμπόνια για τον κόσμο, για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων. Και με αυτή τη μέθοδο, πρίγκιπα, ας είναι έτσι για σένα - 'Υπάρχει άλλος κόσμος, υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση, υπάρχει καρπός και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων'».

421. «Αν και ο αξιότιμος Κάσσαπα λέει έτσι, ωστόσο έτσι σκέφτομαι εδώ - 'Δεν υπάρχει άλλος κόσμος, δεν υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση, δεν υπάρχει καρπός και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων'». «Υπάρχει όμως, πρίγκιπα, κάποια μέθοδος... κ.λπ... «Υπάρχει, αγαπητέ Κάσσαπα, μέθοδος... κ.λπ... «Πώς ακριβώς, πρίγκιπα;» «Εδώ, αγαπητέ Κάσσαπα, οι άνθρωποί μου, αφού συλλάβουν έναν κλέφτη, έναν κακοποιό, μου τον φέρνουν - "Αυτός, σεβάσμιε κύριε, είναι ο κλέφτης, ο κακοποιός· επίβαλέ του όποια τιμωρία θέλεις". Τότε εγώ λέω έτσι - "Λοιπόν, αγαπητοί, αφού βάλετε αυτόν τον άνθρωπο ζωντανό σε στάμνα, αφού κλείσετε το στόμιο, αφού τον τυλίξετε με νωπό δέρμα, αφού κάνετε παχύ επίστρωμα με νωπό πηλό, αφού τον ανεβάσετε στο καμίνι, ανάψτε φωτιά". Αυτοί, αφού μου υποσχεθούν "καλώς", βάζουν αυτόν τον άνθρωπο ζωντανό σε στάμνα, κλείνουν το στόμιο, τον τυλίγουν με νωπό δέρμα, κάνουν παχύ επίστρωμα με νωπό πηλό, τον ανεβάζουν στο καμίνι και ανάβουν φωτιά. Όταν γνωρίζουμε "αυτός ο άνθρωπος πέθανε", τότε κατεβάζουμε τη στάμνα, σπάζουμε το επίστρωμα, ανοίγουμε το στόμιο και κοιτάζουμε αργά - "Ίσως να δούμε την ψυχή του να βγαίνει". Δεν βλέπουμε την ψυχή του να βγαίνει. Αυτή επίσης, αγαπητέ Κάσσαπα, είναι η μέθοδος με την οποία σκέφτομαι έτσι - 'Δεν υπάρχει άλλος κόσμος, δεν υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση, δεν υπάρχει καρπός και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων'».

Η παραβολή του ονείρου

422. «Τότε λοιπόν, πρίγκιπα, θα σε ρωτήσω κάτι σχετικά με αυτό. Όπως σου αρέσει, έτσι να απαντήσεις. Θυμάσαι, πρίγκιπα, αν πηγαίνοντας για τη μεσημεριανή σου ανάπαυση είδες όνειρο με την ομορφιά ενός πάρκου, την ομορφιά ενός δάσους, την ομορφιά ενός τοπίου, την ομορφιά μιας λιμνούλας;» «Θυμάμαι, αγαπητέ Κάσσαπα, πηγαίνοντας για τη μεσημεριανή μου ανάπαυση είδα όνειρο με την ομορφιά ενός πάρκου, την ομορφιά ενός δάσους, την ομορφιά ενός τοπίου, την ομορφιά μιας λιμνούλας». «Σε προστατεύουν εκείνη τη στιγμή καμπούρηδες, νάνοι, κορίτσια για παιχνίδι και νεαρές υπηρέτριες;» «Ναι, αγαπητέ Κάσσαπα, με προστατεύουν εκείνη τη στιγμή καμπούρηδες, νάνοι, κορίτσια για παιχνίδι και νεαρές υπηρέτριες». «Άραγε αυτές βλέπουν την ψυχή σου να μπαίνει ή να βγαίνει;» «Όχι βέβαια, αγαπητέ Κάσσαπα». «Αυτές λοιπόν, πρίγκιπα, ενώ εσύ ζεις και αυτές ζουν, δεν θα δουν την ψυχή σου να μπαίνει ή να βγαίνει. Πώς λοιπόν εσύ θα δεις την ψυχή ενός πεθαμένου να μπαίνει ή να βγαίνει; Και με αυτή τη μέθοδο, πρίγκιπα, ας είναι έτσι για σένα - 'Υπάρχει άλλος κόσμος, υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση, υπάρχει καρπός και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων'».

423. «Αν και ο αξιότιμος Κάσσαπα λέει έτσι, ωστόσο έτσι σκέφτομαι εδώ - 'Δεν υπάρχει άλλος κόσμος, δεν υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση, δεν υπάρχει καρπός και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων'». «Υπάρχει όμως, πρίγκιπα, κάποια μέθοδος... κ.λπ... «Υπάρχει, αγαπητέ Κάσσαπα, μέθοδος... κ.λπ... «Πώς ακριβώς, πρίγκιπα;» «Εδώ, αγαπητέ Κάσσαπα, οι άνθρωποί μου, αφού συλλάβουν έναν κλέφτη, έναν κακοποιό, μου τον φέρνουν - "Αυτός, σεβάσμιε κύριε, είναι ο κλέφτης, ο κακοποιός· επίβαλέ του όποια τιμωρία θέλεις". Τότε εγώ λέω έτσι - "Λοιπόν, αγαπητοί, αφού ζυγίσετε αυτόν τον άνθρωπο ζωντανό στη ζυγαριά, αφού τον σκοτώσετε με χορδή τόξου ώστε να μην αναπνέει, ζυγίστε τον πάλι στη ζυγαριά". Αυτοί, αφού μου υποσχεθούν «καλώς», ζυγίζουν αυτόν τον άνθρωπο ζωντανό στη ζυγαριά, τον σκοτώνουν με χορδή τόξου ώστε να μην αναπνέει και τον ζυγίζουν πάλι στη ζυγαριά. Όταν αυτός ζει, τότε είναι πιο ελαφρύς, πιο μαλακός και πιο εύχρηστος. Όταν όμως αυτός είναι πεθαμένος, τότε είναι πιο βαρύς, πιο σκληρός και πιο δύσχρηστος. Αυτή επίσης, αγαπητέ Κάσσαπα, είναι η μέθοδος με την οποία σκέφτομαι έτσι - 'Δεν υπάρχει άλλος κόσμος, δεν υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση, δεν υπάρχει καρπός και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων'».

Η παραβολή της πυρακτωμένης σιδερένιας μπάλας

424. «Τότε λοιπόν, πρίγκιπα, θα σου δώσω μια παρομοίωση. Με μια παρομοίωση μερικοί νοήμονες άνθρωποι εδώ κατανοούν το νόημα αυτού που ειπώθηκε. Όπως, πρίγκιπα, ας υποθέσουμε ότι ένας άνθρωπος ζύγιζε σε ζυγαριά μια σιδερένια σφαίρα που είχε θερμανθεί όλη την ημέρα, φλεγόμενη, λαμπερή, ολόφωτη. Και αργότερα τη ζύγιζε σε ζυγαριά κρύα και σβησμένη. Πότε άραγε αυτή η σιδερένια σφαίρα είναι πιο ελαφριά ή πιο μαλακή ή πιο εύχρηστη, όταν είναι φλεγόμενη, λαμπερή, ολόφωτη, ή όταν είναι κρύα και σβησμένη;» «Όταν αυτή η σιδερένια σφαίρα, αγαπητέ Κάσσαπα, συνοδεύεται από θερμότητα και συνοδεύεται από αέρα, φλεγόμενη, λαμπερή, ολόφωτη, τότε είναι πιο ελαφριά και πιο μαλακή και πιο εύχρηστη. Όταν όμως αυτή η σιδερένια σφαίρα δεν συνοδεύεται από θερμότητα ούτε συνοδεύεται από αέρα, κρύα και σβησμένη, τότε είναι πιο βαριά και πιο σκληρή και πιο δύσχρηστη». «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, πρίγκιπα, όταν αυτό το σώμα συνοδεύεται από ζωτικότητα και συνοδεύεται από θερμότητα και συνοδεύεται από συνείδηση, τότε είναι πιο ελαφρύ και πιο μαλακό και πιο εύχρηστο. Όταν όμως αυτό το σώμα δεν συνοδεύεται από

ζωτικότητα ούτε συνοδεύεται από θερμότητα ούτε συνοδεύεται από συνείδηση, τότε είναι πιο βαρύ και πιο σκληρό και πιο δύσχρηστο. Και με αυτή τη μέθοδο, πρίγκιπα, ως είναι έτσι για σένα - 'Υπάρχει άλλος κόσμος, υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση, υπάρχει καρπός και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων'».

425. «Αν και ο αξιότιμος Κάσσαπα λέει έτσι, ωστόσο έτσι σκέφτομαι εδώ - 'Δεν υπάρχει άλλος κόσμος, δεν υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση, δεν υπάρχει καρπός και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων'». «Υπάρχει όμως, πρίγκιπα, κάποια μέθοδος... κ.λπ... «Υπάρχει, αγαπητέ Κάσσαπα, μέθοδος... κ.λπ... «Πώς ακριβώς, πρίγκιπα;» «Εδώ, αγαπητέ Κάσσαπα, οι άνθρωποί μου, αφού συλλάβουν έναν κλέφτη, έναν κακοποιό, μου τον φέρνουν - "Αυτός, σεβάσμιε κύριε, είναι ο κλέφτης, ο κακοποιός· επίβαλέ του όποια τιμωρία θέλεις". Τότε εγώ λέω έτσι - "Λοιπόν, αγαπητοί, αφαιρέστε τη ζωή αυτού του ανθρώπου χωρίς να βλάψετε την επιδερμίδα, το δέρμα, τη σάρκα, τα νεύρα, τα οστά και τον μυελό των οστών· ίσως να δούμε την ψυχή του να βγαίνει". Αυτοί, αφού μου υποσχεθούν "καλώς", αφαιρούν τη ζωή αυτού του ανθρώπου χωρίς να βλάψουν την επιδερμίδα... κ.λπ... αφαιρούν τη ζωή του. Όταν αυτός είναι μισοπεθαμένος, τότε εγώ λέω έτσι - "Λοιπόν, αγαπητοί, ξαπλώστε αυτόν τον άνθρωπο ανάσκελα· ίσως να δούμε την ψυχή του να βγαίνει". Αυτοί ξαπλώνουν αυτόν τον άνθρωπο ανάσκελα. Δεν βλέπουμε την ψυχή του να βγαίνει. Τότε εγώ λέω έτσι - "Λοιπόν, αγαπητοί, ξαπλώστε αυτόν τον άνθρωπο μπρούμυτα... ξαπλώστε τον στο πλάι... ξαπλώστε τον στο άλλο πλάι... στήστε τον όρθιο... στήστε τον ανάποδα... χτυπήστε τον με την παλάμη... χτυπήστε τον με βώλο... χτυπήστε τον με ραβδί... χτυπήστε τον με μαχαίρι... τινάξτε τον από εδώ, τινάξτε τον από εκεί, τινάξτε τον παντού· ίσως να δούμε την ψυχή του να βγαίνει". Αυτοί τινάζουν αυτόν τον άνθρωπο από εδώ, τον τινάζουν από εκεί, τον τινάζουν παντού. Δεν βλέπουμε την ψυχή του να βγαίνει. Αυτός έχει το ίδιο μάτι και υπάρχουν οι υλικές μορφές, αλλά δεν βιώνει αυτή την αισθητήρια βάση. Έχει το ίδιο αυτί και υπάρχουν οι ήχοι, αλλά δεν βιώνει αυτή την αισθητήρια βάση. Έχει την ίδια μύτη και υπάρχουν οι οσμές, αλλά δεν βιώνει αυτή την αισθητήρια βάση. Έχει την ίδια γλώσσα και υπάρχουν οι γεύσεις, αλλά δεν βιώνει αυτή την αισθητήρια βάση. Έχει το ίδιο σώμα και υπάρχουν τα απτά αντικείμενα, αλλά δεν βιώνει αυτή την αισθητήρια βάση. Αυτή επίσης, αγαπητέ Κάσσαπα, είναι η μέθοδος με την οποία σκέφτομαι έτσι - 'Δεν υπάρχει άλλος κόσμος, δεν υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση, δεν υπάρχει καρπός και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων'».

Η παραβολή του φουσητή κοχυλιού

426. «Τότε λοιπόν, πρίγκιπα, θα σου δώσω μια παρομοίωση. Με μια παρομοίωση μερικοί νοήμονες άνθρωποι εδώ κατανοούν το νόημα αυτού που ειπώθηκε. Κάποτε στο παρελθόν, πρίγκιπα, κάποιος φουσητής κόχλου, παίρνοντας τον κόχλο του, πήγε σε μια συνοριακή περιοχή. Αυτός πήγε προς κάποιο χωριό· αφού πλησίασε, στάθηκε στη μέση του χωριού, φύσηξε τον κόχλο τρεις φορές, ακούμπησε τον κόχλο στο έδαφος και κάθισε στο πλάι. Τότε, πρίγκιπα, στους ανθρώπους εκείνων των συνοριακών περιοχών ήρθε αυτή η σκέψη: «Ε, τίνος άραγε είναι αυτός ο ήχος τόσο γοητευτικός, τόσο ελκυστικός, τόσο μεθυστικός, τόσο δεσμευτικός, τόσο συναρπαστικός;» Αφού συγκεντρώθηκαν, είπαν σε εκείνον τον φουσητή κόχλου: «Ε, τίνος άραγε είναι αυτός ο ήχος τόσο γοητευτικός, τόσο ελκυστικός, τόσο μεθυστικός, τόσο δεσμευτικός, τόσο συναρπαστικός;» «Αυτός, αγαπητοί, ονομάζεται κόχλος, του οποίου ο ήχος είναι τόσο γοητευτικός, τόσο ελκυστικός, τόσο

μεθυστικός, τόσο δεσμευτικός, τόσο συναρπαστικός». Αυτοί ξάπλωσαν τον κόχλο ανάσκελα: «Μίλα, αγαπητέ κόχλε, μίλα, αγαπητέ κόχλε». Αλλά ο κόχλος δεν έβγαλε ήχο. Αυτοί ξάπλωσαν τον κόχλο μπρούμυτα, τον ξάπλωσαν στο πλάι, τον ξάπλωσαν στο άλλο πλάι, τον έστησαν όρθιο, τον έστησαν ανάποδα, τον χτύπησαν με την παλάμη, τον χτύπησαν με βώλο, τον χτύπησαν με ραβδί, τον χτύπησαν με μαχαίρι, τον τίναξαν, τον κούνησαν, τον ανακίνησαν: «Μίλα, αγαπητέ κόχλε, μίλα, αγαπητέ κόχλε». Αλλά ο κόχλος δεν έβγαλε ήχο.

Τότε, πρίγκιπα, σε εκείνον τον φυσητή κόχλου ήρθε αυτή η σκέψη: «Πόσο ανόητοι είναι αυτοί οι άνθρωποι των συνοριακών περιοχών, που αναζητούν τον ήχο του κόχλου τόσο ασύνετα». Ενώ αυτοί κοιτούσαν, πήρε τον κόχλο, τον φύσηξε τρεις φορές και έφυγε παίρνοντας τον κόχλο μαζί του. Τότε, πρίγκιπα, στους ανθρώπους εκείνων των συνοριακών περιοχών ήρθε αυτή η σκέψη: «Όταν, αγαπητοί, αυτός ο λεγόμενος κόχλος συνοδεύεται από άνθρωπο και συνοδεύεται από προσπάθεια και συνοδεύεται από αέρα, τότε αυτός ο κόχλος βγάζει ήχο· όταν όμως αυτός ο κόχλος δεν συνοδεύεται από άνθρωπο ούτε συνοδεύεται από προσπάθεια ούτε συνοδεύεται από αέρα, αυτός ο κόχλος δεν βγάζει ήχο». Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, πρίγκιπα, όταν αυτό το σώμα συνοδεύεται από ζωτικότητα και συνοδεύεται από θερμότητα και συνοδεύεται από συνείδηση, τότε προχωρά και υποχωρεί και στέκεται και κάθεται και ξαπλώνει, και με το μάτι βλέπει μορφές, και με το αυτί ακούει ήχους, και με τη μύτη μυρίζει οσμές, και με τη γλώσσα γεύεται γεύσεις, και με το σώμα αγγίζει απτά αντικείμενα, και με τον νου συνειδητοποιεί νοητικά φαινόμενα. Όταν όμως αυτό το σώμα δεν συνοδεύεται από ζωτικότητα, δεν συνοδεύεται από θερμότητα, δεν συνοδεύεται από συνείδηση, τότε δεν προχωρά ούτε υποχωρεί ούτε στέκεται ούτε κάθεται ούτε ξαπλώνει, και με το μάτι δεν βλέπει μορφές, και με το αυτί δεν ακούει ήχους, και με τη μύτη δεν μυρίζει οσμές, και με τη γλώσσα δεν γεύεται γεύσεις, και με το σώμα δεν αγγίζει απτά αντικείμενα, και με τον νου δεν συνειδητοποιεί νοητικά φαινόμενα. Και με αυτή τη μέθοδο, πρίγκιπα, ας είναι έτσι για σένα - 'Υπάρχει άλλος κόσμος, υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση, υπάρχει καρπός και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων'.

427. «Αν και ο αξιότιμος Κάσσαπα λέει έτσι, ωστόσο έτσι σκέφτομαι εδώ - 'Δεν υπάρχει άλλος κόσμος, δεν υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση, δεν υπάρχει καρπός και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων'». «Υπάρχει όμως, πρίγκιπα, κάποια μέθοδος... κ.λπ... «Υπάρχει, αγαπητέ Κάσσαπα, μέθοδος... κ.λπ... «Πώς ακριβώς, πρίγκιπα;» «Εδώ, αγαπητέ Κάσσαπα, οι άνθρωποί μου, αφού συλλάβουν έναν κλέφτη, έναν κακοποιό, μου τον φέρνουν - "Αυτός, σεβάσμιε κύριε, είναι ο κλέφτης, ο κακοποιός· επίβαλέ του όποια τιμωρία θέλεις". Τότε εγώ λέω έτσι - "Λοιπόν, αγαπητοί, κόψτε το δέρμα αυτού του ανθρώπου, ίσως να δούμε την ψυχή του". Αυτοί κόβουν το δέρμα αυτού του ανθρώπου. Δεν βλέπουμε την ψυχή του. Τότε εγώ λέω έτσι - "Λοιπόν, αγαπητοί, κόψτε τη σάρκα αυτού του ανθρώπου, κόψτε το κρέας, κόψτε τους τένοντες, κόψτε τα οστά, κόψτε τον μυελό των οστών, ίσως να δούμε την ψυχή του". Αυτοί κόβουν τον μυελό των οστών αυτού του ανθρώπου, δεν βλέπουμε την ψυχή του. Αυτή επίσης, αγαπητέ Κάσσαπα, είναι η μέθοδος με την οποία σκέφτομαι έτσι - 'Δεν υπάρχει άλλος κόσμος, δεν υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση, δεν υπάρχει καρπός και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων'».

Η παραβολή του ασκητή με πλεγμένα μαλλιά που λατρεύει τη φωτιά

428. «Τότε λοιπόν, πρίγκιπα, θα σου δώσω μια παρομοίωση. Με μια παρομοίωση

μερικοί νοήμονες άνθρωποι εδώ κατανοούν το νόημα αυτού που ειπώθηκε. Κάποτε στο παρελθόν, πρίγκιπα, κάποιος ασκητής με πλεγμένα μαλλιά που λάτρευε τη φωτιά ζούσε σε καλύβα από φύλλα σε δασική περιοχή. Τότε, πρίγκιπα, κάποιο караβάνι ξεκίνησε στην περιοχή. Τότε εκείνο το караβάνι, αφού έμεινε μία νύχτα κοντά στο ερημητήριο εκείνου του ασκητή με πλεγμένα μαλλιά που λάτρευε τη φωτιά, έφυγε. Τότε, πρίγκιπα, σε εκείνον τον ασκητή με πλεγμένα μαλλιά που λάτρευε τη φωτιά ήρθε αυτή η σκέψη: «Γιατί να μην πάω εκεί όπου κατασκήνωσε το караβάνι; ίσως βρω κάτι χρήσιμο εκεί». Τότε εκείνος ο ασκητής με πλεγμένα μαλλιά που λάτρευε τη φωτιά, σηκώθηκε νωρίς το πρωί και πήγε εκεί όπου είχε κατασκήνωσει το караβάνι· αφού πλησίασε, είδε σε εκείνο τον τόπο κατασκήνωσης του караβανιού ένα μικρό αγόρι, βρέφος, ξαπλωμένο ανάσκελα, εγκαταλελειμμένο. Αφού το είδε, του ήρθε αυτή η σκέψη: «Δεν είναι πρόπον για μένα ένα ανθρώπινο ον να πεθάνει ενώ εγώ κοιτάζω· γιατί να μην πάρω αυτό το παιδί στο ερημητήριο και να το αναθρέψω, να το τάισω και να το μεγαλώσω;» Τότε εκείνος ο ασκητής με πλεγμένα μαλλιά που λάτρευε τη φωτιά πήρε εκείνο το παιδί στο ερημητήριο και το ανέθρεψε, το τάισε και το μεγάλωσε. Όταν εκείνο το παιδί έγινε δέκα ή δώδεκα ετών, τότε σε εκείνον τον ασκητή με πλεγμένα μαλλιά που λάτρευε τη φωτιά προέκυψε κάποια υπόθεση στην περιοχή. Τότε εκείνος ο ασκητής με πλεγμένα μαλλιά που λάτρευε τη φωτιά είπε σε εκείνο το παιδί: «Επιθυμώ, αγαπητέ, να πάω στην περιοχή· φρόντιζε τη φωτιά, αγαπητέ. Και μην αφήσεις τη φωτιά να σβήσει. Αν όμως η φωτιά σου σβήσει, εδώ είναι το τσεκούρι, εδώ είναι τα ξύλα, εδώ είναι το ζευγάρι ξύλων τριβής· αφού ανάψεις φωτιά, φρόντιζέ την». Τότε εκείνος ο ασκητής με πλεγμένα μαλλιά που λάτρευε τη φωτιά, αφού συμβούλεψε έτσι εκείνο το παιδί, πήγε στην περιοχή. Καθώς εκείνο ήταν απορροφημένο στο παιχνίδι, η φωτιά έσβησε.

Τότε σε εκείνο το παιδί ήρθε αυτή η σκέψη: «Ο πατέρας μου μίλησε έτσι - "φρόντιζε τη φωτιά, αγαπητέ. Και μην αφήσεις τη φωτιά να σβήσει. Αν όμως η φωτιά σου σβήσει, εδώ είναι το τσεκούρι, εδώ είναι τα ξύλα, εδώ είναι το ζευγάρι ξύλων τριβής· αφού ανάψεις φωτιά, φρόντιζέ την". Γιατί να μην ανάψω φωτιά και να τη φροντίσω;» Τότε εκείνο το παιδί πλάνισε το ζευγάρι ξύλων τριβής με το τσεκούρι - «ίσως βρω φωτιά». Αλλά δεν βρήκε φωτιά. Έσπασε το ζευγάρι ξύλων τριβής στα δύο, στα τρία, στα τέσσερα, στα πέντε, στα δέκα, στα εκατό, το έκανε κομματάκια κομματάκια, και αφού το έκανε κομματάκια κομματάκια, το κοπάνησε σε γουδί, και αφού το κοπάνησε σε γουδί, το λίχνισε σε δυνατό άνεμο - «ίσως βρω φωτιά». Αλλά δεν βρήκε φωτιά.

«Τότε εκείνος ο ασκητής με πλεγμένα μαλλιά που λάτρευε τη φωτιά, αφού τελείωσε εκείνη την υπόθεση στην ύπαιθρο, πήγε στο δικό του ερημητήριο· αφού έφτασε, είπε σε εκείνο το παιδί - "Μήπως, αγαπητέ, η φωτιά σου δεν έσβησε;" "Εδώ, αγαπητέ, ενώ ήμουν απορροφημένος στο παιχνίδι, η φωτιά μου έσβησε. Τότε μου ήρθε αυτή η σκέψη - 'Ο πατέρας μου μίλησε έτσι: φρόντιζε τη φωτιά, αγαπητέ. Και μην αφήσεις, αγαπητέ, τη φωτιά σου να σβήσει. Αν όμως η φωτιά σου σβήσει, αυτό είναι το τσεκούρι, αυτά είναι τα ξύλα, αυτό είναι το ζευγάρι των ξύλων τριβής· αφού ανάψεις φωτιά, φρόντιζε τη φωτιά'. Γιατί να μην ανάψω φωτιά και να φροντίσω τη φωτιά;" Τότε εγώ, αγαπητέ, πλάνισα το ζευγάρι των ξύλων τριβής με το τσεκούρι - 'ίσως να βρω φωτιά'. Δεν βρήκα φωτιά. Έσπασα το ζευγάρι των ξύλων τριβής στα δύο, το έσπασα στα τρία, το έσπασα στα τέσσερα, το έσπασα στα πέντε, το έσπασα στα δέκα, το έσπασα στα εκατό, το έκανα κομματάκια κομματάκια, αφού το έκανα κομματάκια κομματάκια το κοπάνησα σε γουδί, αφού το κοπάνησα σε γουδί το

λίχνισα σε δυνατό άνεμο - 'ίσως να βρω φωτιά'. Δεν βρήκα φωτιά"». Τότε σε εκείνον τον ασκητή με πλεγμένα μαλλιά που λάτρευε τη φωτιά ήρθε αυτή η σκέψη - «Πόσο ανόητο είναι αυτό το παιδί και άπειρο, πώς είναι δυνατόν να αναζητεί φωτιά τόσο ασύνετα». Ενώ εκείνος κοιτούσε, αφού πήρε το ζευγάρι των ξύλων τριβής και άναψε φωτιά, είπε σε εκείνο το παιδί - «Έτσι, αγαπητέ, πρέπει να ανάβεται η φωτιά. Όχι όπως εσύ, ανόητος και άπειρος, αναζητούσες φωτιά ασύνετα». Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο εσύ, πρίγκιπα, ανόητος και άπειρος θα αναζητήσεις ασύνετα τον μεταθανάτιο κόσμο. Παραίτησε αυτή, πρίγκιπα, την κακόβουλη λανθασμένη άποψη, παραίτησε αυτή, πρίγκιπα, την κακόβουλη λανθασμένη άποψη, μην γίνει για σένα για πολύ καιρό προς βλάβη και οδύνη».

429. «Αν και ο αξιότιμος Κάσσαπα λέει έτσι, ωστόσο δεν μπορώ να παραιτηθώ από αυτή την κακόβουλη λανθασμένη άποψη. Ο βασιλιάς Πασενάντι της Κοσάλα με γνωρίζει, και οι βασιλιάδες άλλων χωρών επίσης - 'ο πρίγκιπας Παγιάσι έχει αυτή την άποψη, αυτή τη θέση - «Δεν υπάρχει άλλος κόσμος, δεν υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση, δεν υπάρχει καρπός και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων». Αν εγώ, αγαπητέ Κάσσαπα, παραιτηθώ από αυτή την κακόβουλη λανθασμένη άποψη, θα υπάρξουν αυτοί που θα λένε - 'πόσο ανόητος είναι ο πρίγκιπας Παγιάσι, άπειρος, που κρατά παρανοημένες αντιλήψεις'. Ακόμα και με εκνευρισμό θα την κρατήσω, ακόμα και με περιφρόνηση θα την κρατήσω, ακόμα και με θρασύτητα θα την κρατήσω».

Η παραβολή των δύο αρχηγών караβανιού

430. «Τότε λοιπόν, πρίγκιπα, θα σου δώσω μια παρομοίωση. Με μια παρομοίωση μερικοί νοήμονες άνθρωποι εδώ κατανοούν το νόημα αυτού που ειπώθηκε. Κάποτε στο παρελθόν, πρίγκιπα, ένα μεγάλο караβάνι με χίλια κάρα ταξίδεψε από την ανατολική περιοχή στη δυτική περιοχή. Όπου κι αν πήγαινε, γρήγορα εξαντλούνταν το χορτάρι, τα ξύλα, το νερό και η πράσινη βλάστηση. Σε εκείνο το караβάνι υπήρχαν δύο αρχηγοί караβανιού, ο ένας με πεντακόσια κάρα, ο άλλος με πεντακόσια κάρα. Τότε σε αυτούς τους αρχηγούς караβανιού ήρθε η σκέψη: «Αυτό το μεγάλο караβάνι έχει χίλια κάρα· όπου κι αν πηγαίνουμε, γρήγορα εξαντλείται το χορτάρι, τα ξύλα, το νερό και η πράσινη βλάστηση. Γιατί να μη χωρίσουμε αυτό το караβάνι στα δύο - από τη μία πεντακόσια κάρα, από την άλλη πεντακόσια κάρα;» Χώρισαν εκείνο το караβάνι στα δύο, από τη μία πεντακόσια κάρα, από την άλλη πεντακόσια κάρα. Ένας αρχηγός караβανιού, αφού φόρτωσε πολύ χορτάρι και ξύλα και νερό, ξεκίνησε το караβάνι. Αφού εκείνο το караβάνι είχε ταξιδέψει δύο ή τρεις μέρες, είδε έναν άνθρωπο μαύρο, με κόκκινα μάτια, με δεμένη φαρέτρα, με στεφάνι από κρίνους νερού, με υγρά ρούχα, με υγρά μαλλιά, να έρχεται από την αντίθετη κατεύθυνση με ένα εξαίρετο άρμα με τροχούς αλειμμένους με λάσπη· αφού τον είδε, είπε: «Από πού έρχεσαι, αγαπητέ;» «Από τη δείνα περιοχή». «Πού θα πας;» «Στη δείνα περιοχή». «Μήπως, αγαπητέ, μπροστά στην έρημο έπεσε μεγάλη βροχή;» «Ναι, αγαπητέ, μπροστά στην έρημο έπεσε μεγάλη βροχή, οι δρόμοι και τα φαράγγια είναι γεμάτα νερό, υπάρχει πολύ χορτάρι και ξύλα και νερό. Πετάξτε, αγαπητοί, τα παλιά χορτάρια, ξύλα και νερά, με ελαφρά φορτωμένα κάρα πηγαίνετε γρήγορα γρήγορα, μην κουράσετε τα ζώα έλξης».

Τότε εκείνος ο αρχηγός караβανιού απευθύνθηκε στους ανθρώπους του караβανιού: «Αυτός ο άνθρωπος, αγαπητοί, είπε έτσι: "Μπροστά στην έρημο έπεσε μεγάλη βροχή, οι δρόμοι και τα φαράγγια είναι γεμάτα νερό, υπάρχει πολύ χορτάρι και ξύλα και

νερό. Πετάξτε, αγαπητοί, τα παλιά χορτάρια, ξύλα και νερά, με ελαφρά φορτωμένα κάρα πηγαίνετε γρήγορα γρήγορα, μην κουράσετε τα ζώα έλξης". Πετάξτε, αγαπητοί, τα παλιά χορτάρια, ξύλα και νερά, με ελαφρά φορτωμένα κάρα ξεκινήστε το караβάνι». «Ναι, αγαπητέ», απάντησαν οι άνθρωποι του караβανιού σε εκείνον τον αρχηγό караβανιού και αφού πέταξαν τα παλιά χορτάρια, ξύλα και νερά, με ελαφρά φορτωμένα κάρα ξεκίνησαν το караβάνι. Στον πρώτο σταθμό του караβανιού δεν είδαν ούτε χορτάρι ούτε ξύλα ούτε νερό. Στον δεύτερο σταθμό του караβανιού... στον τρίτο σταθμό του караβανιού... στον τέταρτο σταθμό του караβανιού... στον πέμπτο σταθμό του караβανιού... στον έκτο σταθμό του караβανιού... στον έβδομο σταθμό του караβανιού δεν είδαν ούτε χορτάρι ούτε ξύλα ούτε νερό. Όλοι τους υπέστησαν συμφορά και καταστροφή. Όσοι άνθρωποι ή ζώα υπήρχαν σε εκείνο το караβάνι, όλους τους κατέφαγε εκείνος ο δαίμονας, το μη ανθρώπινο πνεύμα. Μόνο τα κόκαλα απέμειναν.

«Όταν ο δεύτερος αρχηγός караβανιού κατάλαβε - "Τώρα, αγαπητέ, εκείνο το караβάνι έχει φύγει εδώ και πολύ καιρό", αφού φόρτωσε πολύ χορτάρι και ξύλα και νερό, ξεκίνησε το караβάνι. Αφού εκείνο το караβάνι είχε ταξιδέψει δύο ή τρεις μέρες, είδε έναν άνθρωπο μαύρο, με κόκκινα μάτια, με δεμένη φαρέτρα, με στεφάνι από κρίνα νερού, με υγρά ρούχα, με υγρά μαλλιά, να έρχεται από την αντίθετη κατεύθυνση με ένα εξαίρετο άρμα με τροχούς αλειμμένους με λάσπη, και αφού τον είδε, είπε αυτό: «Από πού έρχεσαι, αγαπητέ;» «Από τη δείνα περιοχή». «Πού θα πας;» «Στη δείνα περιοχή». «Μήπως, αγαπητέ, μπροστά στην έρημο έπεσε μεγάλη βροχή;» "Ναι, αγαπητέ, μπροστά στην έρημο έπεσε μεγάλη βροχή. Οι δρόμοι είναι γεμάτοι νερό, υπάρχει πολύ χορτάρι και ξύλα και νερό. Πετάξτε, αγαπητοί, τα παλιά χορτάρια, ξύλα και νερά, με ελαφρά φορτωμένα κάρα πηγαίνετε γρήγορα γρήγορα, μην κουράσετε τα ζώα έλξης».

Τότε εκείνος ο αρχηγός караβανιού απευθύνθηκε στους ανθρώπους του караβανιού: "Αυτός, αγαπητοί, ο άνθρωπος είπε έτσι: μπροστά στην έρημο έπεσε μεγάλη βροχή, οι δρόμοι είναι γεμάτοι νερό, υπάρχει πολύ χορτάρι και ξύλα και νερό. Πετάξτε, αγαπητοί, τα παλιά χορτάρια, ξύλα και νερά, με ελαφρά φορτωμένα κάρα πηγαίνετε γρήγορα γρήγορα· μην κουράσετε τα ζώα έλξης". Αυτός ο άνθρωπος, αγαπητοί, δεν είναι ούτε φίλος μας ούτε συγγενής μας, πώς θα πάμε με πίστη σε αυτόν; Δεν πρέπει να πετάξετε τα παλιά χορτάρια, ξύλα και νερά· ξεκινήστε το караβάνι με τα αγαθά όπως τα φέρατε. Δεν θα πετάξουμε τα παλιά μας". "Ναι, αγαπητέ", απάντησαν εκείνοι οι ταξιδιώτες του караβανιού σε εκείνον τον αρχηγό караβανιού και ξεκίνησαν το караβάνι με τα αγαθά όπως τα είχαν φέρει. Στον πρώτο σταθμό του караβανιού δεν είδαν ούτε χορτάρι ούτε ξύλα ούτε νερό. Στον δεύτερο σταθμό του караβανιού... στον τρίτο σταθμό του караβανιού... στον τέταρτο σταθμό του караβανιού... στον πέμπτο σταθμό του караβανιού... στον έκτο σταθμό του караβανιού... στον έβδομο σταθμό του караβανιού δεν είδαν ούτε χορτάρι ούτε ξύλα ούτε νερό. Και είδαν εκείνο το караβάνι να έχει πέσει σε συμφορά και καταστροφή. Και όσοι άνθρωποι ή ζώα υπήρχαν σε εκείνο το караβάνι, είδαν μόνο τα κόκαλά τους, αφού είχαν φαγωθεί από εκείνον τον δαίμονα, το μη ανθρώπινο πνεύμα.

Τότε εκείνος ο αρχηγός караβανιού απευθύνθηκε στους ανθρώπους του караβανιού: "Αυτό το караβάνι, αγαπητοί, έπεσε σε συμφορά και καταστροφή, όπως θα περίμενε κανείς με εκείνον τον ανόητο αρχηγό караβανιού ως οδηγό. Λοιπόν, αγαπητοί, όσα εμπορεύματα στο δικό μας караβάνι είναι μικρής αξίας, αφού τα πετάξετε, όσα

εμπορεύματα σε αυτό το караβάνι είναι μεγάλης αξίας, πάρτε τα". "Ναι, αγαπητέ", απάντησαν εκείνοι οι ταξιδιώτες του караβανιού σε εκείνον τον αρχηγό караβανιού και αφού πέταξαν όσα εμπορεύματα στο δικό τους караβάνι ήταν μικρής αξίας, αφού πήραν όσα εμπορεύματα σε εκείνο το караβάνι ήταν μεγάλης αξίας, διέσχισαν με ασφάλεια εκείνη την έρημο, όπως θα περίμενε κανείς με τον σοφό αρχηγό караβανιού ως οδηγό. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο εσύ, πρίγκιπα, ανόητος και άπειρος θα πέσεις σε συμφορά και καταστροφή αναζητώντας ασύνετα τον μεταθανάτιο κόσμο, όπως εκείνος ο πρώτος αρχηγός караβανιού. Και όσοι θεωρήσουν ότι αξίζει να σε ακούσουν και να σε πιστέψουν, και αυτοί θα πέσουν σε συμφορά και καταστροφή, όπως εκείνοι οι ταξιδιώτες του караβανιού. Παραίτησε αυτή, πρίγκιπα, την κακόβουλη λανθασμένη άποψη· παραίτησε αυτή, πρίγκιπα, την κακόβουλη λανθασμένη άποψη. Μην γίνει για σένα για πολύ καιρό προς βλάβη και οδύνη».

431. «Αν και ο αξιότιμος Κάσσαπα λέει έτσι, ωστόσο δεν μπορώ να παραιτηθώ από αυτή την κακόβουλη λανθασμένη άποψη. Ο βασιλιάς Πασενάντι της Κοσάλα με γνωρίζει, και οι βασιλιάδες άλλων χωρών επίσης - 'ο πρίγκιπας Παγιάσι έχει αυτή την άποψη, αυτή τη θέση - «Δεν υπάρχει άλλος κόσμος... κ.λπ... επακόλουθο»'. Αν εγώ, αγαπητέ Κάσσαπα, παραιτηθώ από αυτή την κακόβουλη λανθασμένη άποψη, θα υπάρξουν αυτοί που θα λένε - 'πόσο ανόητος είναι ο πρίγκιπας Παγιάσι, άπειρος, που κρατά παρανοημένες αντιλήψεις'. Ακόμα και με εκνευρισμό θα την κρατήσω, ακόμα και με περιφρόνηση θα την κρατήσω, ακόμα και με θρασύτητα θα την κρατήσω».

Η παραβολή του μεταφορέα κοπριάς

432. «Τότε λοιπόν, πρίγκιπα, θα σου δώσω μια παρομοίωση. Με μια παρομοίωση μερικοί νοήμονες άνθρωποι εδώ κατανοούν το νόημα αυτού που ειπώθηκε. Κάποτε στο παρελθόν, πρίγκιπα, κάποιος άνθρωπος που έτρεφε χοίρους πήγε από το δικό του χωριό σε ένα άλλο χωριό. Εκεί είδε άφθονη ξερή κοπριά πεταμένη. Αφού το είδε, του ήρθε αυτή η σκέψη: "Αυτή η άφθονη ξερή κοπριά είναι πεταμένη, και εγώ έχω τροφή για τους χοίρους· γιατί να μην πάρω από εδώ την ξερή κοπριά;" Αυτός, αφού άπλωσε τον άνω χιτώνα του, αφού έριξε μέσα άφθονη ξερή κοπριά, αφού έδεσε ένα δεμάτι, αφού το σήκωσε στο κεφάλι του, έφυγε. Στη μέση του δρόμου έπεσε μεγάλη ξαφνική βροχή. Αυτός, με την κοπριά να στάζει από πάνω και να τρέχει από κάτω, αλειμμένος με κοπριά μέχρι τις άκρες των νυχιών, κουβαλώντας το φορτίο της κοπριάς, έφυγε. Οι άνθρωποι, αφού τον είδαν, είπαν έτσι: "Μήπως είσαι τρελός, φίλε, μήπως έχεις χάσει τα λογικά σου; Πώς είναι δυνατόν, με την κοπριά να στάζει από πάνω και να τρέχει από κάτω, αλειμμένος με κοπριά μέχρι τις άκρες των νυχιών, να κουβαλάς το φορτίο της κοπριάς;" "Εσείς μάλλον είστε τρελοί εδώ, φίλοι, εσείς έχετε χάσει τα λογικά σας· διότι αυτή είναι τροφή για τους χοίρους μου". Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, πρίγκιπα, θα έλεγα ότι εσύ μοιάζεις με αυτόν που κουβαλά κοπριά. Παραίτησε αυτή, πρίγκιπα, την κακόβουλη λανθασμένη άποψη. Παραίτησε αυτή, πρίγκιπα, την κακόβουλη λανθασμένη άποψη. Μην γίνει για σένα για πολύ καιρό προς βλάβη και οδύνη».

433. «Αν και ο αξιότιμος Κάσσαπα λέει έτσι, ωστόσο δεν μπορώ να παραιτηθώ από αυτή την κακόβουλη λανθασμένη άποψη. Ο βασιλιάς Πασενάντι της Κοσάλα με γνωρίζει, και οι βασιλιάδες άλλων χωρών επίσης - 'ο πρίγκιπας Παγιάσι έχει αυτή την άποψη, αυτή τη θέση - «Δεν υπάρχει άλλος κόσμος... κ.λπ... επακόλουθο»'. Αν εγώ, αγαπητέ Κάσσαπα, παραιτηθώ από αυτή την κακόβουλη λανθασμένη άποψη, θα

υπάρξουν αυτοί που θα λένε - 'πόσο ανόητος είναι ο πρίγκιπας Παγιάσι, άπειρος, που κρατά παρανοημένες αντιλήψεις'. Ακόμα και με εκνευρισμό θα την κρατήσω, ακόμα και με περιφρόνηση θα την κρατήσω, ακόμα και με θρασύτητα θα την κρατήσω».

Η παραβολή του τζογαδόρου με ζάρια

434. «Τότε λοιπόν, πρίγκιπα, θα σου δώσω μια παρομοίωση. Με μια παρομοίωση μερικοί νοήμονες άνθρωποι εδώ κατανοούν το νόημα αυτού που ειπώθηκε. Κάποτε στο παρελθόν, πρίγκιπα, δύο απατεώνες των ζαριών έπαιζαν με ζάρια. Ο ένας απατεώνας των ζαριών κατάπινε κάθε χαμένο ζάρι που ερχόταν. Ο δεύτερος απατεώνας των ζαριών είδε εκείνον τον απατεώνα των ζαριών να καταπίνει κάθε χαμένο ζάρι που ερχόταν, και αφού τον είδε, είπε σε εκείνον τον απατεώνα των ζαριών: "Εσύ, αγαπητέ, κερδίζεις απόλυτα· δώσε μου, αγαπητέ, τα ζάρια, θα κάνω προσφορά". "Ναι, αγαπητέ", εκείνος ο απατεώνας των ζαριών έδωσε τα ζάρια σε εκείνον τον απατεώνα των ζαριών. Τότε εκείνος ο απατεώνας των ζαριών, αφού εμπότισε τα ζάρια με δηλητήριο, είπε σε εκείνον τον απατεώνα των ζαριών: "Έλα, αγαπητέ, ας παίξουμε με τα ζάρια". "Ναι, αγαπητέ", απάντησε εκείνος ο απατεώνας των ζαριών σε εκείνον τον απατεώνα των ζαριών. Για δεύτερη φορά εκείνοι οι απατεώνες των ζαριών έπαιξαν με ζάρια. Για δεύτερη φορά εκείνος ο απατεώνας των ζαριών κατάπινε κάθε χαμένο ζάρι που ερχόταν. Ο δεύτερος απατεώνας των ζαριών είδε εκείνον τον απατεώνα των ζαριών για δεύτερη φορά να καταπίνει κάθε χαμένο ζάρι που ερχόταν, και αφού τον είδε, είπε σε εκείνον τον απατεώνα των ζαριών:

"Αλειμμένο με ύψιστη δύναμη, ο άνθρωπος δεν καταλαβαίνει ότι καταπίνει δηλητήριο·

Κατάπие, κύριε, κατάπие, κακέ απατεώνα, αργότερα θα γίνει πικρό για σένα".

«Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, πρίγκιπα, θα έλεγα ότι εσύ μοιάζεις με απατεώνα των ζαριών. Παραίτησε αυτή, πρίγκιπα, την κακόβουλη λανθασμένη άποψη· παραίτησε αυτή, πρίγκιπα, την κακόβουλη λανθασμένη άποψη. Μην γίνει για σένα για πολύ καιρό προς βλάβη και οδύνη».

435. «Αν και ο αξιότιμος Κάσσαπα λέει έτσι, ωστόσο δεν μπορώ να παραιτηθώ από αυτή την κακόβουλη λανθασμένη άποψη. Ο βασιλιάς Πασενάντι της Κοσάλα με γνωρίζει, και οι βασιλιάδες άλλων χωρών επίσης - 'ο πρίγκιπας Παγιάσι έχει αυτή την άποψη, αυτή τη θέση - «Δεν υπάρχει άλλος κόσμος... κ.λπ... επακόλουθο»'. Αν εγώ, αγαπητέ Κάσσαπα, παραιτηθώ από αυτή την κακόβουλη λανθασμένη άποψη, θα υπάρξουν αυτοί που θα λένε - 'πόσο ανόητος είναι ο πρίγκιπας Παγιάσι, άπειρος, που κρατά παρανοημένες αντιλήψεις'. Ακόμα και με εκνευρισμό θα την κρατήσω, ακόμα και με περιφρόνηση θα την κρατήσω, ακόμα και με θρασύτητα θα την κρατήσω».

Η παραβολή του μεταφορέα κάνναβης

436. «Τότε λοιπόν, πρίγκιπα, θα σου δώσω μια παρομοίωση. Με μια παρομοίωση μερικοί νοήμονες άνθρωποι εδώ κατανοούν το νόημα αυτού που ειπώθηκε. Κάποτε στο παρελθόν, πρίγκιπα, κάποια περιοχή εγκαταλείφθηκε. Τότε ένας φίλος απευθύνθηκε σε έναν φίλο: "Έλα, αγαπητέ, ας πάμε σε εκείνη την περιοχή· ίσως βρούμε εκεί κάποιο πλούτο". "Ναι, αγαπητέ", απάντησε ο φίλος στον φίλο. Αυτοί πήγαν σε εκείνη την περιοχή, πλησίασαν κάποιο εγκαταλελειμμένο χωριό, και εκεί είδαν άφθονη κάνναβη πεταμένη. Αφού την είδαν, ο φίλος απευθύνθηκε στον φίλο:

"Αυτή η άφθονη κάνναβη είναι πεταμένη εδώ, αγαπητέ. Λοιπόν, αγαπητέ, εσύ δέσε ένα φορτίο κάνναβης και εγώ θα δέσω ένα φορτίο κάνναβης· και οι δύο παίρνοντας φορτίο κάνναβης θα φύγουμε". "Ναι, αγαπητέ", απάντησε ο φίλος στον φίλο, και αφού έδεσε φορτίο κάνναβης, και οι δύο παίρνοντας φορτίο κάνναβης πλησίασαν κάποιο άλλο εγκαταλελειμμένο χωριό. Εκεί είδαν άφθονο κανναβένιο νήμα πεταμένο. Αφού το είδαν, ο φίλος απευθύνθηκε στον φίλο: "Για όποιο σκοπό θα θέλαμε κάνναβη, αυτό το άφθονο κανναβένιο νήμα είναι πεταμένο εδώ. Λοιπόν, αγαπητέ, εσύ πέταξε το φορτίο κάνναβης και εγώ θα πετάξω το φορτίο κάνναβης· και οι δύο παίρνοντας φορτίο κανναβένιου νήματος θα φύγουμε". "Αυτό το φορτίο κάνναβης, αγαπητέ, το έφερα από μακριά και είναι καλά δεμένο· αρκεί για μένα, εσύ αποφάσισε". Τότε εκείνος ο φίλος πέταξε το φορτίο κάνναβης και πήρε φορτίο κανναβένιου νήματος.

Αυτοί πλησίασαν κάποιο άλλο εγκαταλελειμμένο χωριό. Εκεί είδαν άφθονα κανναβένια υφάσματα πεταμένα. Αφού τα είδαν, ο φίλος απευθύνθηκε στον φίλο: "Για όποιο σκοπό θα θέλαμε κάνναβη ή κανναβένιο νήμα, αυτά τα άφθονα κανναβένια υφάσματα είναι πεταμένα εδώ. Λοιπόν, αγαπητέ, εσύ πέταξε το φορτίο κάνναβης και εγώ θα πετάξω το φορτίο κανναβένιου νήματος· και οι δύο παίρνοντας φορτίο κανναβένιων υφασμάτων θα φύγουμε". "Αυτό το φορτίο κάνναβης, αγαπητέ, το έφερα από μακριά και είναι καλά δεμένο· αρκεί για μένα, εσύ αποφάσισε". Τότε εκείνος ο φίλος πέταξε το φορτίο κανναβένιου νήματος και πήρε φορτίο κανναβένιων υφασμάτων.

Αυτοί πλησίασαν κάποιο άλλο εγκαταλελειμμένο χωριό. Εκεί είδαν άφθονο λινάρι πεταμένο. Αφού το είδαν... κ.λπ... άφθονο λινό νήμα πεταμένο. Αφού το είδαν... άφθονο λινό ύφασμα πεταμένο. Αφού το είδαν... άφθονο βαμβάκι πεταμένο. Αφού το είδαν... άφθονο βαμβακερό νήμα πεταμένο. Αφού το είδαν... άφθονο βαμβακερό ύφασμα πεταμένο. Αφού το είδαν... άφθονο σίδερο πεταμένο. Αφού το είδαν... άφθονο χαλκό πεταμένο. Αφού το είδαν... άφθονο κασσίτερο πεταμένο. Αφού το είδαν... άφθονο μόλυβδο πεταμένο. Αφού το είδαν... άφθονο ασήμι πεταμένο. Αφού το είδαν... άφθονο χρυσάφι πεταμένο. Αφού το είδαν, ο φίλος απευθύνθηκε στον φίλο: "Για όποιο σκοπό θα θέλαμε κάνναβη ή κανναβένιο νήμα ή κανναβένια υφάσματα ή λινάρι ή λινό νήμα ή λινό ύφασμα ή βαμβάκι ή βαμβακερό νήμα ή βαμβακερό ύφασμα ή σίδερο ή χαλκό ή κασσίτερο ή μόλυβδο ή ασήμι, αυτό το άφθονο χρυσάφι είναι πεταμένο εδώ. Λοιπόν, αγαπητέ, εσύ πέταξε το φορτίο κάνναβης και εγώ θα πετάξω το φορτίο ασημιού· και οι δύο παίρνοντας φορτίο χρυσαφιού θα φύγουμε". "Αυτό το φορτίο κάνναβης, αγαπητέ, το έφερα από μακριά και είναι καλά δεμένο· αρκεί για μένα, εσύ αποφάσισε". Τότε εκείνος ο φίλος πέταξε το φορτίο ασημιού και πήρε φορτίο χρυσαφιού.

Αυτοί πήγαν προς το δικό τους χωριό. Εκεί, εκείνος ο σύντροφος που πήγε παίρνοντας το κανναβένιο φορτίο, ούτε η μητέρα και ο πατέρας του χάρηκαν, ούτε οι γιοι και η σύζυγός του χάρηκαν, ούτε οι φίλοι και οι σύμβουλοί του χάρηκαν, και από αυτό δεν έφτασε σε ευτυχία και ευαρέσκεια. Αλλά εκείνος ο σύντροφος που πήγε παίρνοντας το χρυσό φορτίο, και η μητέρα και ο πατέρας του χάρηκαν, και οι γιοι και η σύζυγός του χάρηκαν, και οι φίλοι και οι σύμβουλοί του χάρηκαν, και από αυτό έφτασε σε ευτυχία και ευαρέσκεια. «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, πρίγκιπα, θα έλεγα ότι εσύ μοιάζεις με αυτόν που κουβαλάει κανναβένιο φορτίο. Παραίτησε αυτή,

πρίγκιπα, την κακόβουλη λανθασμένη άποψη· παραίτησε αυτή, πρίγκιπα, την κακόβουλη λανθασμένη άποψη. Μην γίνει για σένα για πολύ καιρό προς βλάβη και οδύνη».

Ο πηγαϊμός στο καταφύγιο

437. «Εγώ ήμουν ήδη ευχαριστημένος και χαρούμενος με το προηγούμενο παράδειγμα του αξιότιμου Κάσσαπα. Και επειδή επιθυμούσα να ακούσω αυτές τις ποικίλες οξυδερκείς απαντήσεις στις ερωτήσεις, θεώρησα ότι έπρεπε να αντιταχθώ στον αξιότιμο Κάσσαπα. Θαυμάσιο, αγαπητέ Κάσσαπα, θαυμάσιο, αγαπητέ Κάσσαπα. Όπως, αγαπητέ Κάσσαπα, κάποιος θα έστηνε όρθιο κάτι που είχε αναποδογυρισθεί, ή θα αποκάλυπτε κάτι που ήταν κρυμμένο, ή θα έδειχνε τον δρόμο σε κάποιον που είχε χαθεί, ή θα κρατούσε μια λάμπα λαδιού στο σκοτάδι ώστε 'αυτοί που έχουν μάτια να δουν τα αντικείμενα', έτσι ακριβώς η Διδασκαλία έχει φανερωθεί από τον αξιότιμο Κάσσαπα με πολλούς τρόπους. Εγώ, αγαπητέ Κάσσαπα, καταφεύγω σε εκείνον τον αξιότιμο Γκόταμα ως καταφύγιο, και στη Διδασκαλία και στην Κοινότητα των μοναχών. Ας με θεωρεί ο αξιότιμος Κάσσαπα λαϊκό ακόλουθο που έχει καταφύγει στο καταφύγιο εφ' όρου ζωής από σήμερα και στο εξής.

«Και εγώ επιθυμώ, αγαπητέ Κάσσαπα, να τελέσω μια μεγάλη θυσία· ας με καθοδηγήσει ο αξιότιμος Κάσσαπα για ό,τι θα είναι για την ευημερία και την ευτυχία μου για πολύ καιρό».

Η συζήτηση για τη θυσία

438. «Σε όποια θυσία, πρίγκιπα, είτε αγελάδες σφάζονται είτε κατσίκια και πρόβατα σφάζονται, είτε κοτόπουλα και χοίροι σφάζονται, είτε διάφορα έμβια όντα υφίστανται σφαγή, και οι αποδέκτες έχουν λανθασμένη άποψη, λανθασμένο λογισμό, λανθασμένη ομιλία, λανθασμένη πράξη, λανθασμένο βιοπορισμό, λανθασμένη προσπάθεια, λανθασμένη μνήμη, λανθασμένη αυτοσυγκέντρωση, μια τέτοια θυσία, πρίγκιπα, δεν έχει μεγάλο καρπό, δεν έχει μεγάλο όφελος, δεν έχει μεγάλη λαμπρότητα, δεν έχει μεγάλη εξάπλωση. Όπως, πρίγκιπα, ένας αγρότης παίρνοντας σπόρους και άροτρο θα εισερχόταν στο δάσος. Αυτός εκεί σε κακό χωράφι, σε κακό έδαφος, με αναπόσπαστα κούτσουρα και αγκάθια, θα τοποθετούσε σπόρους σπασμένων, σάπιους, κατεστραμμένων από τον άνεμο και τον ήλιο, χωρίς ουσία, κακώς αποθηκευμένων. Και ο ουρανός δεν θα έστελνε κατά καιρούς σωστή βροχή. Άραγε εκείνοι οι σπόροι θα έφταναν σε ανάπτυξη, αύξηση και επέκταση, ή ο αγρότης θα αποκτούσε άφθονο καρπό;» «Όχι βέβαια, αγαπητέ Κάσσαπα». «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, πρίγκιπα, σε όποια θυσία είτε αγελάδες σφάζονται, είτε κατσίκια και πρόβατα σφάζονται, είτε κοτόπουλα και χοίροι σφάζονται, είτε διάφορα έμβια όντα υφίστανται σφαγή, και οι αποδέκτες έχουν λανθασμένη άποψη, λανθασμένο λογισμό, λανθασμένη ομιλία, λανθασμένη πράξη, λανθασμένο βιοπορισμό, λανθασμένη προσπάθεια, λανθασμένη μνήμη, λανθασμένη αυτοσυγκέντρωση, μια τέτοια θυσία, πρίγκιπα, δεν έχει μεγάλο καρπό, δεν έχει μεγάλο όφελος, δεν έχει μεγάλη λαμπρότητα, δεν έχει μεγάλη εξάπλωση.

«Σε όποια θυσία όμως, πρίγκιπα, ούτε αγελάδες σφάζονται, ούτε κατσίκια και πρόβατα σφάζονται, ούτε κοτόπουλα και χοίροι σφάζονται, ούτε διάφορα έμβια όντα υφίστανται σφαγή, και οι αποδέκτες έχουν ορθή άποψη, ορθό λογισμό, ορθή ομιλία, ορθή πράξη, ορθό βιοπορισμό, ορθή προσπάθεια, ορθή μνήμη, ορθή αυτοσυγκέντρωση, μια τέτοια θυσία, πρίγκιπα, έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο

όφελος, έχει μεγάλη λαμπρότητα, έχει μεγάλη εξάπλωση. Όπως, πρίγκιπα, ένας αγρότης παίρνοντας σπόρους και άροτρο θα εισερχόταν στο δάσος. Αυτός εκεί σε καλό χωράφι, σε καλό έδαφος, με καλά απομακρυσμένα κούτσουρα και αγκάθια, θα τοποθετούσε σπόρους άθραυστους, μη σάπιους, μη κατεστραμμένους από τον άνεμο και τον ήλιο, με ουσία, καλώς αποθηκευμένους. Και ο ουρανός θα έστελνε κατά καιρούς σωστή βροχή. Άραγε εκείνοι οι σπόροι θα έφταναν σε ανάπτυξη, αύξηση και επέκταση, ή ο αγρότης θα αποκτούσε άφθονο καρπό;» «Ναι, αγαπητέ Κάσσαπα». «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, πρίγκιπα, σε όποια θυσία ούτε αγελάδες σφάζονται, ούτε κατσίκια και πρόβατα σφάζονται, ούτε κοτόπουλα και χοίροι σφάζονται, ούτε διάφορα έμβια όντα υφίστανται σφαγή, και οι αποδέκτες έχουν ορθή άποψη, ορθό λογισμό, ορθή ομιλία, ορθή πράξη, ορθό βιοπορισμό, ορθή προσπάθεια, ορθή μνήμη, ορθή αυτοσυγκέντρωση, μια τέτοια θυσία, πρίγκιπα, έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος, έχει μεγάλη λαμπρότητα, έχει μεγάλη εξάπλωση».

Η ιστορία του νεαρού βραχμάνου Ούτταρα

439. Τότε ο πρίγκιπας Πάγιασι καθιέρωσε δωρεά για ασκητές και βραχμάνους, φτωχούς, ταξιδιώτες, επαίτες και ζητιάνους. Σε εκείνη τη δωρεά δινόταν τέτοιου είδους τροφή: ρύζι με φλούδες μαζί με ξινή σούπα, και χοντρά ρούχα με κρόσσια. Σε εκείνη τη δωρεά ένας νεαρός βραχμάνος ονόματι Ούτταρα ήταν επιφορτισμένος. Αυτός, αφού έδινε τη δωρεά, αφιέρωνε έτσι: «Με αυτή τη δωρεά είθε να συναντήσω τον πρίγκιπα Πάγιασι μόνο σε αυτόν τον κόσμο, όχι στον άλλο». Ο πρίγκιπας Πάγιασι άκουσε: «Ο νεαρός βραχμάνος Ούτταρα, λοιπόν, αφού δίνει τη δωρεά, αφιερώνει έτσι: 'Με αυτή τη δωρεά είθε να συναντήσω τον πρίγκιπα Πάγιασι μόνο σε αυτόν τον κόσμο, όχι στον άλλο'». Τότε ο πρίγκιπας Πάγιασι κάλεσε τον νεαρό βραχμάνο Ούτταρα και είπε: «Είναι αλήθεια, λοιπόν, εσύ, αγαπητέ Ούτταρα, αφού δίνεις τη δωρεά, αφιερώνεις έτσι: 'Με αυτή τη δωρεά είθε να συναντήσω τον πρίγκιπα Πάγιασι μόνο σε αυτόν τον κόσμο, όχι στον άλλο';» «Ναι, αγαπητέ». «Γιατί όμως εσύ, αγαπητέ Ούτταρα, αφού δίνεις τη δωρεά, αφιερώνεις έτσι: 'Με αυτή τη δωρεά είθε να συναντήσω τον πρίγκιπα Πάγιασι μόνο σε αυτόν τον κόσμο, όχι στον άλλο'; Δεν επιθυμούμε εμείς, αγαπητέ Ούτταρα, αξιέπαινες πράξεις και προσδοκούμε τον καρπό της δωρεάς;» «Στη δωρεά του αξιότιμου δίνεται τέτοιου είδους τροφή: ρύζι με φλούδες μαζί με ξινή σούπα, που ο αξιότιμος δεν θα ήθελε να αγγίξει ούτε με το πόδι του, πόσο μάλλον να φάει, και χοντρά ρούχα με κρόσσια, που ο αξιότιμος δεν θα ήθελε να αγγίξει ούτε με το πόδι του, πόσο μάλλον να φορέσει. Ο αξιότιμος όμως μάς είναι αγαπητός και ευχάριστος: πώς θα συνδέαμε εμείς τον ευχάριστο με το δυσάρεστο;» «Τότε λοιπόν εσύ, αγαπητέ Ούτταρα, όποια τροφή τρώω εγώ, τέτοια τροφή να καθιερώσεις. Και όποια ρούχα φορώ εγώ, τέτοια ρούχα να καθιερώσεις». «Ναι, αγαπητέ», απάντησε ο νεαρός βραχμάνος Ούτταρα στον πρίγκιπα Πάγιασι και όποια τροφή έτρωγε ο πρίγκιπας Πάγιασι, τέτοια τροφή καθιέρωσε. Και όποια ρούχα φορούσε ο πρίγκιπας Πάγιασι, τέτοια ρούχα καθιέρωσε.

440. Τότε ο πρίγκιπας Πάγιασι, αφού έδωσε τη δωρεά απρόσεκτα, αφού έδωσε τη δωρεά όχι ιδιοχείρως, αφού έδωσε τη δωρεά χωρίς σεβασμό, αφού έδωσε τη δωρεά πεταμένη, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννήθηκε ως σύντροφος των θεών που κυβερνώνται από τους τέσσερις μεγάλους βασιλείς, στην άδεια ουράνια κατοικία Σερίσακα. Εκείνος όμως που ήταν επιφορτισμένος με τη δωρεά του ήταν ένας νεαρός βραχμάνος ονόματι Ούτταρα. Αυτός, αφού έδωσε τη δωρεά προσεκτικά, αφού έδωσε τη δωρεά ιδιοχείρως, αφού έδωσε τη δωρεά με

σεβασμό, αφού έδωσε τη δωρεά χωρίς να την πετάξει, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννήθηκε στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο, ως σύντροφος των θεών Ταβατίμσα.

Ο νεαρός θεός Πάγιασι

441. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Γκαβαμπάτι συχνά πήγαινε στην άδεια ουράνια κατοικία Σερίσακα για ημερήσια διαμονή. Τότε ο νεαρός θεός Πάγιασι πήγε εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Γκαβαμπάτι· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον σεβάσμιο Γκαβαμπάτι και στάθηκε στο πλάι. Στον νεαρό θεό Πάγιασι που στεκόταν στο πλάι, ο σεβάσμιος Γκαβαμπάτι είπε: «Ποιος είσαι εσύ, φίλε;» «Εγώ, σεβάσμιε κύριε, είμαι ο πρίγκιπας Πάγιασι». «Δεν είχες εσύ, φίλε, τέτοια άποψη - 'Δεν υπάρχει άλλος κόσμος, δεν υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση, δεν υπάρχει καρπός και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων';» «Αλήθεια, σεβάσμιε κύριε, είχα τέτοια άποψη - 'Δεν υπάρχει άλλος κόσμος, δεν υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση, δεν υπάρχει καρπός και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων'. Αλλά απαλλάχθηκα από αυτή την κακόβουλη λανθασμένη άποψη από τον κύριο Κουμαρακασσάπα». «Εκείνος όμως, φίλε, που ήταν επιφορτισμένος με τη δωρεά σου, ο νεαρός βραχμάνος ονόματι Ούτταρα, πού γεννήθηκε;» «Εκείνος, σεβάσμιε κύριε, που ήταν επιφορτισμένος με τη δωρεά μου, ο νεαρός βραχμάνος ονόματι Ούτταρα, αφού έδωσε τη δωρεά προσεκτικά, αφού έδωσε τη δωρεά ιδιοχείρως, αφού έδωσε τη δωρεά με σεβασμό, αφού έδωσε τη δωρεά χωρίς να την πετάξει, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννήθηκε στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο, ως σύντροφος των θεών Ταβατίμσα. Εγώ όμως, σεβάσμιε κύριε, αφού έδωσα τη δωρεά απρόσεκτα, αφού έδωσα τη δωρεά όχι ιδιοχείρως, αφού έδωσα τη δωρεά χωρίς σεβασμό, αφού έδωσα τη δωρεά πεταμένη, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννήθηκα ως σύντροφος των θεών που κυβερνώνται από τους τέσσερις μεγάλους βασιλείς, στην άδεια ουράνια κατοικία Σερίσακα. Τότε λοιπόν, σεβάσμιε κύριε Γκαβαμπάτι, αφού πας στον κόσμο των ανθρώπων, ανακοίνωσε έτσι: 'Δίνετε τη δωρεά προσεκτικά, δίνετε τη δωρεά ιδιοχείρως, δίνετε τη δωρεά με σεβασμό, δίνετε τη δωρεά χωρίς να την πετάτε. Ο πρίγκιπας Πάγιασι, αφού έδωσε τη δωρεά απρόσεκτα, αφού έδωσε τη δωρεά όχι ιδιοχείρως, αφού έδωσε τη δωρεά χωρίς σεβασμό, αφού έδωσε τη δωρεά πεταμένη, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννήθηκε ως σύντροφος των θεών που κυβερνώνται από τους τέσσερις μεγάλους βασιλείς, στην άδεια ουράνια κατοικία Σερίσακα. Εκείνος όμως που ήταν επιφορτισμένος με τη δωρεά του, ο νεαρός βραχμάνος ονόματι Ούτταρα, αφού έδωσε τη δωρεά προσεκτικά, αφού έδωσε τη δωρεά ιδιοχείρως, αφού έδωσε τη δωρεά με σεβασμό, αφού έδωσε τη δωρεά χωρίς να την πετάξει, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννήθηκε στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο, ως σύντροφος των θεών Ταβατίμσα'».

Τότε ο σεβάσμιος Γκαβαμπάτι, αφού ήρθε στον κόσμο των ανθρώπων, ανακοίνωσε έτσι: «Δίνετε τη δωρεά προσεκτικά, δίνετε τη δωρεά ιδιοχείρως, δίνετε τη δωρεά με σεβασμό, δίνετε τη δωρεά χωρίς να την πετάτε. Ο πρίγκιπας Πάγιασι, αφού έδωσε τη δωρεά απρόσεκτα, αφού έδωσε τη δωρεά όχι ιδιοχείρως, αφού έδωσε τη δωρεά χωρίς σεβασμό, αφού έδωσε τη δωρεά πεταμένη, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννήθηκε ως σύντροφος των θεών που κυβερνώνται από τους τέσσερις μεγάλους βασιλείς, στην άδεια ουράνια κατοικία Σερίσακα. Εκείνος όμως που ήταν επιφορτισμένος με τη δωρεά του, ο νεαρός βραχμάνος ονόματι

Ούτταρα, αφού έδωσε τη δωρεά προσεκτικά, αφού έδωσε τη δωρεά ιδιοχείρως, αφού έδωσε τη δωρεά με σεβασμό, αφού έδωσε τη δωρεά χωρίς να την πετάξει, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννήθηκε στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο, ως σύντροφος των θεών Ταβατίμας».

Τέλος της ομιλίας Παγιάσι, δέκατη.

Τέλος του Μαχαβάγκα.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Μαχαπαντάνα, Νιντάνα, Νιμπάννα και Σουντασσάνα·
Τζαναβασάμπχα, Γκοβίντα, Σαμάγια, Σακκαπανχάκα·
Μαχασατιπατθάννα και Παγιάσι, δέκατη.

Τέλος του κειμένου Πάλι του Μαχαβάγκα.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Tīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το

PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών.

1. Η συλλογή των μακρών ομιλιών. 2. Το μεγάλο κεφάλαιο. 10.

Η ομιλία στον Παγιάσι έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος

Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα

Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα

Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org